

Balassagyarmati Törvényszék

13.Bf.51/2022/23. szám

A Balassagyarmati Törvényszék mint másodfokú bíróság Balassagyarmaton, a 2022. október 27. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson meghozta a következő

### **í t é l e t e t:**

A rablás büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 I. rendű vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Balassagyarmati Járásbíróság 2019. november 4. napján kihirdetett 1.B.50/2019/22. számú ítéletét Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában megváltoztatja:

Terhelt1 I. rendű vádlott

**bűnös:** - társtettesként elkövetett rablás büntettében (Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont) és

- testi sértés büntettének kísérletében (Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés).

Ezért a törvényszék, mint többszörös visszaesőt – halmazati büntetésül – 5 (öt) év 6 (hat) hónap szabadságvesztésre és 6 (hat) év közügyektől eltiltásra ítéli.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház.

Az I. rendű vádlott a kiszabott szabadságvesztésből feltételes szabadságra nem bocsátható.

Az alap elsőfokú és másodfokú eljárás során felmerült összesen 6.453.718.-(hatmillió-négyszázötvenháromezer-hétszáztizennyolc) forint bűnügyi költségből Terhelt1 I. rendű vádlott 6.048.384.-(hatmillió-negyvennyolcezer-háromszáznyolcvannégy) forint bűnügyi költséget köteles a Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatala külön felhívására megfizetni az államnak, a fennmaradó 405.334.-(négy százöttezer-háromszázharmincnégy) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A megismételt elsőfokú eljárás során felmerült 151.660.-(egyszázötvenegyezer-hatszázhatvan) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A megismételt másodfokú eljárásban felmerült összesen 201.600.-(kettőszázegyezer-hatszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye.

### **I n d o k o l á s**

[1] A Balassagyarmati Járási Ügyészség által 2016. június 3. napján B.1403/2014/47. szám alatt emelt vád alapján a Balassagyarmati Járásbíróság 2017. április 10. napján kihirdetett 20.B.186/2016/60. számú ítéletével Terhelt1 I. rendű vádlottat társtettesként elkövetett rablás büntette (Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont és (3) bekezdés c) és g) pont), bűnsegédként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete (Btk. 164. § (1) bekezdés (3) bekezdés és (6) bekezdés c) pont miatt, mint többszörös visszaesőt halmazati büntetésként 10 év, fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az I. rendű vádlottat a feltételes szabadság lehetőségéből kizárta.

Terhelt2 II. rendű vádlottat bűnsegédként elkövetett rablás büntette (Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont és (3) bekezdés c) és g) pont) miatt 5 év 6 hónap, fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. II. rendű vádlott tekintetében rendelkezett a feltételes szabadság lehetőségének legkorábbi időpontjáról, valamint elrendelte a Budakörnyéki Bíróság 8.Fk.994/2008/66. számú ítéletével kiszabott 1 év 4 hónap, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett, börtön fokozatú szabadságvesztés végrehajtását. Rendelkezett továbbá a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, vagyonelkobzásról, a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú bíróság a módosított váddal lényegében egyezően az alábbi történeti tényállást állapította meg:

Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak, valamint ismeretlen társuk 2014. június 20. napján 23 óra körüli időben megjelentek a Cím3 szám alatti családi háznál azzal a szándékkal, hogy az ott lakó 64 éves, egyedül élő, bűncselekmény felismerésére vagy elhárítására idős koránál fogva korlátozottan képes – tanúl sértettől vagyoni értéket szerezzenek meg. A vádlottaknak és ismeretlen társuknak az ingatlanhoz való érkezését tanúl sértett kutyái jelezték, így a már hálórúhára vetkőzött és lefekvéshez készülődő tanúl

felkapcsolta a konyhai villanyt és az udvari villanyt azzal a szándékkal, hogy megnézi miért ugatnak a kutyák. tanúl sértett az előzőleg kulcsra zárt terasz ajtót kinyitotta, a terasz sarkáig kiment. Ekkor a kerítés megbontásával az ingatlanra bejutó vádlottak és ismeretlenül maradt társuk közül Terhelt1 I. rendű vádlott és ismeretlen elkövető társa arcukat símaszkkal eltakarva a teraszra ugrottak és egyikük tanúl sértett arcát egy aerosolos spray-el lefújta. Ezt követően Terhelt1 I. rendű vádlott és ismeretlenül maradt férfi társa közül az egyikük tanúl sértettet hálóingénél, illetve karjánál megragadva a lakóingatlanba lökte, ahol felszólították őt, hogy pénzt és aranyakat adjon át részükre. Azt követően, hogy tanúl közölte, hogy nincs pénze, tanúl sértettet ugyanaz a személy, aki őt korábban az ingatlanba belökte a földre lökte. tanúl sértett az őt ért támadás miatt a konyhában lévő falra szerelt riasztót akarta a kezével elérni, amikor ugyanaz a férfi elkövető megütötte őt, aki korábban az ingatlanba belökte és a konyha kövén a hajánál fogva végighúzta. Majd ugyanaz a személy, aki tanúl sértettet korábban bántalmazta a sértett nyakából letépte a 3 darab 14 K-os aranyláncát (1 darab arany nyaklánc medállal megkerült a szemle során) azt a zsebébe tette és tanúl sértett fülében lévő 5 darab 14 K-os arany fülbevalót a kezével a sértett füléből kitépte. Úgyisntén a kezével letépte tanúl sértett karján lévő 3 darab 14 K-os arany karkötőt és felszólította tanúl sértettet, hogy a bal kezén lévő 3 darab 14 K-os arany gyűrűt is adja át. Az addig alkalmazott erőszak hatására tanúl sértett a gyűrűket átadta. Mialatt az egyik elkövető a sértettet megütötte és ékszereit letépte a másik elkövető a szobában értékek után kutakodott és a szobából kiérve közölte társával, hogy „Rossz volt a tipp, menjünk.” Ezt követően további értékek megszerzése érdekében a sértettet korábban bántalmazó személy tanúl sértett haját a kezére feltekerte, a földön őt így húzta, mire tanúl sértett megmondta, hogy a lakásán hol tartja a kézpénzét. tanúl sértett által megjelölt helyen a másik férfi elkövető tanúl sértett pénztárcáját megtalálta, tanúl sértett számára lehetővé tette, hogy abból az okmányait kivegye, majd a pénztárcájában lévő 157.000.- forint készpénzt annak az elkövetőnek átadta, aki őt bántalmazta. Azt követően, hogy az értékeket az elkövetők magukhoz vették, felszólították a sértettet, hogy körülbelül 10 percig senkinek ne szóljon és még mielőtt a lakásból eltávoztak a sértettet korábban bántalmazó személy egy alkalommal álkapcon ütötte. Terhelt2 II. rendű vádlott ez idő alatt míg társai a rablási cselekményt véghez vitték, az ingatlan udvarán a közelben figyelő tevékenységet látott el.

[3] Az elkövetők tanúl sértettől 157.000.- forint készpénzt (10 darab 10.000.- forintos címlet, 10 darab 5.000.- forintos címlet és a fennmaradó 7.000.- forint) és 547.000.- forint értékben arany ékszereket (1 darab 14 K-os 5g súlyú arany karlánc 50.000.- forint értékben, 1 darab 14 K-os 5g súlyú arany karlánc 50.000.- forint értékben, 1 darab 14 K-os 20g súlyú arany karkötő 200.000.- forint értékben, 1 darab 14 K-os 4g súlyú arany női gyűrű apró kövekkel 40.000.- forint értékben, 1 darab 14 K-os 4g súlyú arany női gyűrű fehér-rózsaszín kövekkel 40.000.- forint értékben, 1 darab 14 K-os 3g súlyú arany női gyűrű 30.000.- forint értékben, 1 darab 14 K-os arany fülbevaló zafírral 6.000.- forint értékben, 1 darab 14 K-os arany fülbevaló fehér kövekkel 15.000.- forint értékben, 1 darab Swarovski fülbevaló 2.000.- forint értékben, 1 darab 14 K-os, 1g súlyú lepke formájú arany fülbevaló 8.000.- forint értékben, 1 darab 14 K-os 0,6g súlyú lógós fülbevaló 6.000.- forint értékben, valamint 2 darab 60cm hosszúságú 14 K-os arany nyakláncot 100.000.- forint értékben) tulajdonítottak el, mindösszesen 704.000.- forint értékben.

[4] Terhelt1 I. rendű vádlott és ismeretlen társa közül az egyik elkövető bántalmazása következtében tanúl sértett jobb oldalt az arc zúzódását, a jobb csipőtájék

kisebb zúzódását, bal könyök területének a zúzódását és a jobb fülcimpa sebét szenvedte el. Ezen sérülések külön-külön és együttesen is 8 napon belüli gyógytartamúak voltak. Az összkörülményekre figyelemmel a sértett zúzódásos jellegű arcsérülését létrehozó közepes erejű tompa erőbehatás során fennállt a reális lehetősége a ténylegesnél súlyosabb, 8 napon túli gyógytartamú arckoponyacsont sérülés keletkezésének is, melynek elmaradása a véletlennek volt köszönhető. tanúl sértett a bűncselekmény elkövetésekor 64 éves, egyedül élt ezért és az elkövetés körülményei miatt is a bűncselekmény felismerésére vagy elhárítására korlátozottan képesnek tekintendő.

[5] Az ítélettel szemben Terhelt1 I. rendű vádlott és védője elsődlegesen felmentés, míg másodlagosan a rablás vonatkozásában a csoportos elkövetés megállapításának mellőzése mellett a büntetés enyhítése érdekében, míg Terhelt2 II. rendű vádlott és védője felmentés végett, míg az ügyész mindkét vádlott terhére a kiszabott büntetések súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést. A egyéblei Főügyészség B.337/2015/12-15.BF. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartva az ügyészi fellebbezést a másodfokon felvett bizonyításra tekintettel is megalapozottnak tartotta és személyi rész helyesbítése mellett mindkét vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabását indítványozta.

[6] A Balassagyarmati törvényszék 13.Bf.111/2017/77. számú 2018. november 12. napján kihirdetett és véglegessé vált végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét mindkét vádlott vonatkozásában hatályon kívül helyezte a Be. 609. § (1) és (2) bekezdés d) pontjában írt okból és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

[7] A törvényszék álláspontja szerint az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenysége alapján nem követhető nyomon, hogy milyen bizonyítékok mely részben való elfogadásával állapította meg a történeti tényállást, továbbá az ítélet egyes ténymegállapításai nem alapulnak a bizonyítás anyagán. Részbeni megalapozatlansági körben részbeni felderítetlenség is megállapítható amellett, hogy a büntetőjogi főkérdések tekintetében az elsőfokú bíróság gyakorlatilag nem teljesítette az indokolási kötelezettségét. tanú5, tanú6 tanú2 és tanú3 vallomásának értékelését illetően a megállapított tényállás a bizonyítékok vonatkozásában részben ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, illetve az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. Az elsőfokú bíróság által számba vett bizonyítékok iratellenes értékelése egymással ellentétes és zárt koherencia nélkül megalapozott tényállás megállapítására nem alkalmas. Ezek közül kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a szakértői tájékoztatás, illetőleg a szakértő meghallgatása alapján az indirekt nyomképződés lehetőségét elvetette, ezáltal II. rendű vádlott védekezését is és a genetikai szakvéleményt mindkét vádlott terhére értékelve állapított meg tényállást, melynek során nem adta annak meggyőző indokát, hogy az I. és II. rendű vádlott genetikai vizsgálatának alapját képező biológiai nyom hagyására miképpen került sor. A II. rendű vádlott védekezésének elvetésére az ésszerű gondolkodás szabályának ellenére került sor a leírt indokok alapján. Ezen kívül az elsőfokú bíróság elmulasztotta tanú7 és Terhelt1 híváslistájának teljeskörű értékelését, abból egyetlen hívásadat értékelésére került csupán sor. A törvényszék másodfokon lefolytatott bizonyítás eredményeként a részbeni felderítetlenséget orvosolni próbálta a szagazonosítás elvégzésével, illetőleg a releváns átjátszótoronyok ellátási területének meghatározásával. A másodfokon

felvett bizonyítás során azonban a szagmaradványok I.r és II.r vádlottak tekintetében nemleges eredménnyel zárultak, míg a híváslisták teljeskörű elemzése, valamint a további bizonyítás a vádlottak bűnössége ellen hatott. A másodfokú bíróság a hatályon kívül helyező határozat iránymutatásában a vádlottak részletes kihallgatását, az egyes vádlotti vallomások közötti ellentmondások, ezen belül az önellentmondások tisztázását, az eltérések okának feltárását írta elő. Mely során az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárásban figyelemmel kell lennie a másodfokú bizonyítás során rögzített vádlotti vallomásokra, különösen I. rendű vádlott II. rendű vádlottat mentő, önmagát azonban enyhébb bűncselekménnyel terhelő vallomására. Ismételt kihallgatását írta elő tanú4, tanú5, tanú6 és tanú2, valamint tanú3 tanúk tekintetében. Ezen kívül tanú7 és Terhelt1 I. rendű vádlott híváslistáinak teljeskörű értékelését, ezáltal valamennyi személyi és okirati bizonyíték, szakértői vélemény kimerítő, sokoldalú, egyenként és összességében való értékelését írta elő.

—•—

[8] A Balassagyarmati Járásbíróság a megismételt eljárásban 2019. november 4. napján kihirdetett 1.B.50/2019/22. számú ítéletével Terhelt1 I. rendű vádlottat az ellene társtettesként elkövetett rablás büntette (Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont (3) bekezdés c) és g) pont) és a bűnsegédként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete (Btk. 164. § (3) bekezdés (6) bekezdés c) pont) miatt emelt vád alól felmentette. Terhelt2 II. rendű vádlottat az ellene társtettesként elkövetett rablás büntette (Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont (3) bekezdés c) és g) pont) miatt emelt vád alól felmentette. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban az alábbi történeti tényállást állapította meg:

[9] 2014. június 20. napján 23 óra körüli időben ismeretlen elkövetők megjelentek tanú1, Cím3 szám alatti családi házában azzal a szándékkal, hogy az ott lakó akkor 64 éves egyedül élő sértettől vagyoni értékeket szerezzenek meg. Az ismeretlen elkövetők ingatlanhoz való érkezését tanú1 sértett kutyái jelezték, így a már hálórúhára vetkőzött és lefekvéshez készülő tanú1 felkapcsolta a konyhai villanyt és az udvari villanyt azzal a szándékkal, hogy megnézi miért ugatnak a kutyái. tanú1 sértett az előzőleg kulcsra zárt terasz ajtót kinyitotta, a terasz sarkáig kiment. Ekkor a korábban a kerítés megbontásával az ingatlanra bejutó elkövetők közül az egyik tanú1 sértett arcát egy aerosolos spray-el lefújta, aki ennek következtében továbbra is látott, majd ezt követően az egyik elkövető tanú1 sértettet hálóingénél, illetve karjánál megragadva a lakóingatlanba lökte és felszólították őt, hogy pénzt és aranyakat adjon át részükre. Azt követően, hogy tanú1 közölte, hogy nincs pénze ugyanez a személy, aki őt korábban az ingatlanba belökte a földre lökte és a sértettet a hajánál fogva földön húzva a konyhába vitte. Az őt ért támadás miatt tanú1 sértett a konyhában lévő falra szerelt riasztót a kezével elérni nem tudta. A férfi elkövető eközben meg is lökte őt, majd ugyanaz a személy, aki a sértettet korábban bántalmazta tanú1 sértettet nyakából letépte 3 darab 14 K-os aranyláncát, azt a zsebébe tette és tanú1 sértettől a fülében lévő 5 darab 14 K-os arany fülbevalót is a kezével füléből kitepte. Úgyszintén a kezével letépte tanú1 sértett karján lévő 3 darab 14 K-os arany karkötőt és felszólította a sértettet,

hogy a bal kezén lévő 3 darab 14 K-os arany gyűrűt is adja át. Az addig alkalmazott erőszak hatására a sértett a gyűrűket átadta. Ez alatt a másik elkövető a másik szobában értékek után kutakodott, majd a szobából kiérve közölte társával, hogy „Rossz volt a tipp, menjünk.” Ezt követően további értékek megszerzése érdekében tanúl sértettet korábban bántalmazó személy tanúl sértett haját a kezére feltekerte és arra kényszerítette, hogy mondja meg a lakásán hol tartja a készpénzét. tanúl sértett által megjelölt helyen a másik férfi elkövető megtalálta a sértett pénztárcáját, ahonnan a sértett okmányait kivette, majd a pénztárcában lévő 157.000.- forint készpénzt annak az elkövetőnek átadta, aki őt bántalmazta. Azt követően, hogy az értékeket és a készpénzt az elkövetők magukhoz vették, felszólították a sértettet, hogy körülbelül 10 percig senkinek ne szóljon, majd az ingatlanból eltávoztak. Ez alatt a sértettet korábban bántalmazó személy még egyszer a sértettet állkapcsos ütötte. Mindeközben míg a két elkövető a rablási cselekményt véghez vitte, a közelben figyelő tevékenységet ellátó elkövető is részt vett a bűncselekmény elkövetésében. A sértettől az elkövetők 157.000.- forint készpénzt és 547.000.- forint értékben arany ékszereket tulajdonítottak el, mindösszesen 704.000.- forint értékben. Az egyik elkövető bántalmazása következtében tanúl sértett jobb oldalt az arc zúzódását, a jobb csípőtájék kisebb zúzódását, bal könyök területének a zúzódását és a jobb fülcimpa sebét szenvedte el. Ezen sérülések külön-külön és együttesen is 8 napon belüli gyógytartamúak voltak. Az összkörülményekre figyelemmel a sértett zúzódásos jellegű arcsérülését létrehozó közepes erejű tompa erőbehatás során fennállt a reális lehetősége a ténylegesnél súlyosabb, 8 napon túli gyógytartamú arckoponyacsont sérülés keletkezésének is, melynek elmaradása a véletlennek volt köszönhető. tanúl sértett a bűncselekmény elkövetésekor 64 éves, egyedül élt, ezért és az elkövetés körülményei miatt is a bűncselekmény felismerésére vagy elhárítására korlátozottan képesnek tekintendő.

[10] Az ítélettel szemben az ügyész Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak terhére, a bűnösségük megállapítása és büntetés kiszabása érdekében élt fellebbezéssel. Az elsőfokú ügyészség az indokolt ügyészi fellebbezésben arra hivatkozott, hogy a bíróság által megállapított tényállás részben ellentétes az ügyiratok tartalmával, részben pedig a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett és nem tett eleget indokolási kötelezettségének sem. Mindezek alapján a Be. 609. § (1) bekezdés és (2) bekezdés d) pontjára figyelemmel az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta. A egyéb leírt Főügyészség B.9/2020/1-2.BF. számú ítéletében az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Ítéletében részletesen kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem tartotta meg a megismételt eljárásra vonatkozó büntetőeljárási szabályokat. A tárgyalás megkezdése után kizárólag a másodfokú bíróság hatályon kívül helyező határozatát ismertetette, nem került sor az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezett határozatának és a vádirat lényegének ismertetésére, valamint a másodfokú bírósági tárgyalások jegyzőkönyveinek ismertetésére. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem tett maradéktalanul eleget az ügyfelderítési kötelezettségének sem. A főügyészség ítéletében kifogásolta, hogy a megismételt eljárásban nem került sor a hivatalos feljegyzések, a rendőri jelentések, a sértett előzetes orvosi vélemény és ambuláns lapjának, a nyomkövetésről készült jegyzőkönyv, a szagmaradványok rögzítéséről készült jegyzőkönyv, a helyszínrajz és fényképmelléklet, a sértett kerítéséről készült rendőri feljegyzés, a DNS mintavételről készült jegyzőkönyvek, a házkutatásról, a lefoglalásról és kiadásról készült jegyzőkönyvek, a szagminta rögzítéséről készült jegyzőkönyvek, a cégnév Zrt. megkeresésre adott válaszána ismertetésére. Ezen kívül az igazságügyi grafikus szakértői vélemény, a sértett vonatkozásában készült igazságügyi orvosszakértői vélemény, a II. rendű vádlott orvosi látletele és a Váci Bíróság megkeresésre adott válaszána, valamint az I. rendű

vádlott balesete után kelt kórházi iratok és igazságügyi orvosszakértői vélemény ismertetése elmaradt. Kifogásolta továbbá, hogy nem került sor a fellebbezési tárgyaláson kihallgatott tanú11, tanú12, tanú13 és tanú8 tanúk vallomásának ismertetésére, ahogy elmaradt tanú9 és tanú10 tanúvallomásának felolvasása is, valamint a cégnév1 Nyrt. megkeresésre adott válaszában, a másodfokon lefolytatott szagazonosításról készült jegyzőkönyv tartalmának és az igazságügyi hírközlési szakértő írásbeli tájékoztatásának ismertetésére. Kifogásolta, hogy az ügyben keletkezett és rendelkezésre álló több igazságügyi genetikai szakértői vélemények közül nem azonosítható a jegyzőkönyv alapján, hogy melyek ismertetésére került sor. Álláspontja szerint elmaradt az I. és II. rendű vádlott vallomása lényegi tartalmának rögzítése, ahogy a két vádlott vallomásai közötti ellentmondások és önellentmondások feloldásának megkísérlése is. Az elsőfokú bíróság az ítéletében egyáltalán nem tett említést arról, hogy a vádlottak védekezése egészségi állapotuk köré körvonalazódott. Átiratában részletesen kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem rögzítette pontosan a II. rendű vádlott vallomásainak tartalmát, ugyanakkor annak részletes értékelése is elmaradt. Ezen kívül az elsőfokú bíróság I. rendű vádlott másodfokú eljárásban tett beismerő vallomását egyáltalán nem vette figyelembe a tényállás megállapítása során. A bíróság nem rögzítette ezen vallomás kapcsán, hogy pontosan mit ismert be az I. rendű vádlott és iratellenesen állapította meg azt, hogy tanú14 fenyegetésének hatására tett beismerő vallomást. Álláspontja szerint I. rendű vádlott beismerő vallomásának kirekesztésére indokolatlan mód került sor, mivel nem tanú7 fenyegetései hatására, hanem tanú7 fenyegetései ellenére tett beismerő vallomást 2018. január 30-án úgy, hogy egyúttal tanú7t és annak férfi rokonát is terhelte. Mindezek alapján a beismerő vallomás visszavonásának indoka nem elfogadható. Az átirat szerint az elsőfokú bíróság egyáltalán nem foglalt állást a DNS minta nyomhagyásának módját illetően, ennek ellenére a vádlottak DNS-ének otléte ellenére kétséget kizáró következtetést vont arra, hogy a bűncselekmény elkövetésének helyszínén nem tartózkodtak. Álláspontja szerint az ítéletből nem derül ki, hogy a bíróság mi alapján jutott arra a következtetésre, hogy az I. rendű vádlott az elkövetés idején telefonszám hívószámú mobiltelefont használt. A rendelkezésre álló iratok alapján ugyanis ezen hívószámra lekért híváslista szerint a kérdéses SIM kártyát a cselekmény elkövetésének időpontjában egy másik IMEI számú készülékben használták, ami nem azonos az I. rendű vádlott letétjéből lefoglalt mobiltelefonnal. Ez utóbbi telefonkészüléket 2011. június 1. és július 11. között nem használták egyetlen hálózaton belül sem. Az általa elvégzett értékelés alapján álláspontja szerint nincs alátámasztva azon megállapítás, hogy az érintett hívószámot Terhelt1 használta a bűncselekmény elkövetésének időpontjában.

[11] A főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során egyáltalán nem tett említést a helyszíni szemlén rögzítettekről, a sértett sérülései vonatkozásában keletkezett igazságügyi orvosszakértői véleményről és annak kiegészítéséről, az igazságügyi grafikus szakértői véleményről, az ingó becsüs szakértői véleményről és annak kiegészítéséről és bár annak ellenére, hogy ezek megállapításait felhasználta a tényállás megállapítása során. A bizonyíték értékelő tevékenység ezen túlmenően is hiányos, nem tett említést az elsőfokú bíróság a vádlottak védekezését cáfoló orvosi iratokról, az igazságügyi orvosszakértői véleményről, másodfokú bizonyítás eredményéről és másodfokon kihallgatott tanúk kihallgatásáról. Ezen bizonyítási eszközöket az elsőfokú bíróság nem vonta értékelési körébe. Mindezek alapján álláspontja szerint a bizonyítékok értékelésénél iratellenes hivatkozások, nem teljeskörű számbavétel és értékelés, valamint téves ténybeli következtetésre került sor. Nem történt meg a bizonyítékok teljeskörű ismertetése, elmaradt az egyenként és összességében való sokoldalú értékelése. Az ítélet indokolása nem az elégséges és szükséges mértékben tartalmazza, hogy a bíróság mit vett számba, mit mérlegelt,

értékelt a ténymegállapítás és a jogkövetkeztetések során. A bíróság indokolási kötelezettségét megszegve nem adta meggyőző és ésszerű indokát annak, hogy a vádlottakat mi alapján mentette fel. Mindezek alapján az ítélet hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatásra utasítását indítványozta.

[12] A másodfokú bíróság a fellebbezési tárgyaláson a főügyészség indítványát meghaladó terjedelemben újabb bizonyítást vett fel és ennek körében kihallgatta az I. és II. rendű vádlottakat, tanú7 és képviselő1 tanúkat, valamint a főügyészségi átiratban megjelölt iratok ismertetését végezte el, melynek eredményeképpen a főügyészség képviselője az előterjesztett indítványát oly módon módosította, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet megalapozatlanságát felvett bizonyítással kiküszöbölte, ez által lehetősége van bizonyítékok értékelésére és ítélet meghozatalára. A főügyészség perbeszédében részletesen kifejtett bizonyíték értékelése alapján a vádlottak bűnösségének megállapítását indítványozta, míg az I. rendű vádlott védője és a II. rendű vádlott védője az eljárás korábbi szakaszaiban előadott perbeszédében foglaltakat fenntartva az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[13] A Balassagyarmati Törvényszék a fellebbezési tárgyalás eredményeképpen az ügyészi fellebbezést Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában más okból alaposnak, míg Terhelt2 II. rendű vádlott tekintetében alaptalannak értékelte. A 2021. június 25. napján kihirdetett 13.Bf.34/2020/26. számú végzésével a Balassagyarmati Járásbíróság 1.B.50/2019/22. számú ítéletét teljeskörűen felülbírálvá megállapította megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ügy felderítési kötelezettségének továbbra sem tett eleget maradéktalanul és ezáltal a megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés b) pontja szerint megalapozatlansági hibában szenved, melyet a megismételt másodfokú eljárásban lefolytatott bizonyítással a Be. 593. § (1) bekezdés a) pont alkalmazásával az ügyiratok tartalma alapján csupán Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában tudott teljes mértékben kiküszöbölni. Megállapította továbbá, hogy a II. rendű vádlott büntetőjogi felelősségének ténybeli és jogi elbírálása szempontjából jelentős bizonyítékokat az elsőfokú bíróság feltárta és azok túlnyomórészt logikai hibától mentes értékelésével indokolási kötelezettségét elégséges mértékben teljesítve állapított meg tényállást, melyet akként pontosított, hogy abból mellőzte az indokolás 5. oldal 10-12. soraiban rögzített azon mondatot mi szerint „Mindeközben míg a két elkövető a rablási cselekményt véghez vitte a közelben figyelő tevékenységet ellátó elkövető is részt vett a bűncselekmény elkövetésében.”. Az elsőfokú bíróság ugyanis a II. rendű vádlott vád szerinti cselekvőségét érintően felmentése ellenére tényállásában rögzítette a fenti mondatot. A törvényszék álláspontja szerint a vádirati tényadatok közé a harmadik elkövető személye kizárólag a DNS vizsgálat eredményeként került be. Ezen DNS nyom vonatkozásában azonban az elsőfokú bíróság helyesen fogadta el a II. rendű vádlott következetes, az egyéb bizonyítékokkal kétséget kizáróan nem cáfolható védekezését. Így a fekete kapucnis felső hozzákerülését és annak I. rendű vádlott részére történő átadását. Ugyanakkor a kerítésen rögzített DNS nyom vonatkozásában helyesen értékelte a szakértő azon megállapítását, miszerint nem zárható ki az indirekt nyomképződés lehetősége. Ezen korrigált tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést arra, hogy a II. rendű vádlott a bűnsegédként elkövetett rablás büntettének elkövetése nem bizonyítható önmagában a közvetett bizonyítékként értékelhető DNS nyom alapján. Ez okból helyesen jutott arra a következtetésre is, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott felmentésének helye van a Be. 566. § (1) bekezdés – helyesen – c) pont 2. fordulata alapján. A felülbírálat eredményeként



ugyanakkor megállapította a törvényszék, hogy az elsőfokú bíróság ítélete Terhelt1 I. rendű vádlott tekintetében nem alkalmas érdemi felülbírálatra. Ennek oka, hogy az I. rendű vádlott tekintetében a rendelkezésre álló bizonyítékok egyenként és összességében való sokoldalú értékelését, egybevetését elmulasztotta. Terhelt1 a másodfokú eljárásban tett és számbavett önmagát terhelő vallomásának lényeg ismertetése elmaradt, ahogyan annak összevetése a II. rendű vallomásával és a további tanúk vallomásával, genetikai szakértői vizsgálat eredményével, hívásforgalmi adatokkal és a helyszíni szemle jegyzőkönyvével is. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet indokolása alapján Terhelt1 I. rendű vádlott tekintetében nem követhető nyomon a tényállás megállapításához vezető mérlegelő tevékenység, ahogy e tekintetben ténybeli következtetéseinek alapja sem. I. rendű vádlott tekintetében a megállapított tényállás megalapozottságának kérdésében sem lehetett állást foglalni, mivel Terhelt1 vonatkozásában indokolási kötelezettségét lényegében nem teljesítette és ezen eljárási szabálysértés lényeges kihatással volt az I. rendű vádlott tekintetében. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában a Be. 609. § (1) és (2) bekezdés d) pontjában írt okból hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította, míg Terhelt2 II. rendű vádlott tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A megismételt eljárásban újabb iránymutatásként írta elő, hogy Terhelt1 I. rendű vádlottat ismerte, ismételten a korábbi vallomásainak elétárásával részletesen szükséges kihallgatni. Tisztázni kell, hogy önmagára terhelő vallomása megtételének és visszavonásának mi az indoka és annak bizonyító erejéről az egyéb bizonyítékokkal történt összevetést követően szükséges állást foglalni. További bizonyítási cselekményként írta elő tanú7 és tanú4 tanúk szembesítését, valamint tanúk szembesítése Terhelt1 I. rendű vádlottal is szükségessé vált. Előírta továbbá Terhelt2 II. rendű vádlott tanúkihallgatását annak keretében, hogy korábbi terhelti vallomásainak felolvasását, szembesítését I. rendű vádlottal, továbbá tanú7, tanú5, tanú9 tanúkkal is. A hívásforgalmi adatok értékelése során egyértelműen szükséges állást foglalni abban a kérdésben, hogy kétséget kizáróan bizonyítható-e, illetve megcáfolható, hogy Terhelt1 használta az ügy alapját képező bűncselekmény elkövetésekor a telefonszám kapcsolási számot, illetve e kérdésekre kapott válasz miként hat I. rendű vádlott büntetőjogi felelősségének elbírálása során.

—•—

[14] A törvényszék 13.Bf.34/2020/26. számú végzésével szemben a egyéb/lel Főügyészség Terhelt1 I. rendű vádlott terhére, a másodfokú végzés hatályon kívül helyezése és a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítása érdekében jelentett be fellebbezést. A fellebbezés írásbeli indokolásának lényege szerint Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában az érdemi határozathozatal feltételei fennálltak.

—•—

[15] A Fővárosi Ítéltábla 2022. március 10. napján kelt 4.Hkf.14/2022/4. számú végzésével a Balassagyarmati Törvényszék 13.Bf.34/2020/26. számú végzését Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában új eljárás lefolytatására utasította. A határozat lényege szerint a

törvényszék tévesen jutott arra a következtetésre Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában – a tényállás részleges megalapozatlanságának kiküszöbölése helyett – hogy a Be. 609. § (1) bekezdésében és a (2) bekezdés d) pontjában írt relatív eljárási szabálysértésre történt hivatkozással a járásbíróság ítélete hatályon kívül helyezésének van helye. A törvényszéknek a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja és (2) bekezdés alapján Terhelt1 I. rendű vádlott esetében is volt lehetősége a részleges megalapozatlanság orvoslására, vagy szükség esetén a járásbíróság által megállapítottól eltérő tények, illetőleg tényállás megállapítására. E körben utalt arra, hogy a másodfokú bíróság az ítélet megalapozatlanságának kiküszöbölése során – a helyes tényállás érdekében felvett bizonyítás, az ügyiratok tartalma vagy ténybeli következtetés alapján – az elsőfokú bíróságétól eltérő tényeket állapít meg, az eltérő tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat eltérően értékelheti a Be. 593. § (2) bekezdés első mondata alapján. A másodfokú bíróság kizárólag azon tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat nem értékelheti eltérően, amely a másodfokú bíróság által megállapított ténnyel össze nem függő, valamint a megalapozatlansággal nem érintett tényekkel kapcsolatosak. A másodfokú bíróság az ítélet részbeni megalapozatlanságát a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja alapján oly módon is kiküszöbölheti, hogy az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, ténybeli következtetés, vagy az ügyész által indítványozott bizonyítás alapján a megállapított tényállástól eltérő tényállást állapít meg és az elsőfokú bíróság által felmentett vádlott bűnösségét állapítja meg. A részleges megalapozatlanság kiküszöbölése során a felvett bizonyítás, az ügyiratok tartalma vagy ténybeli következtetés alapján lehetőség van az elsőfokú bíróságtól eltérő tényállás megállapítására és a bizonyítékok eltérő értékelésére is, mely nem sérti a felülmérlegelési tilalmat.

—•—

[16] A megismételt másodfokú eljárásban – bizonyítás felvétele keretében, fellebbezési tárgyaláson - a törvényszék ismertette a 13.Bf.34/2020. számú ügyben kihallgatott tanú<sup>7</sup> és képviselő<sup>1</sup> tanúk vallomásáról készült jegyzőkönyvet, a 13.Bf.111/2017. számú másodfokú eljárás során rögzített Terhelt1 I. rendű vádlott vallomásait, ezen kívül (védői indítványra) felolvasta Terhelt2 II. rendű vádlott nyomozás során rögzített gyanúsított kihallgatásáról készült jegyzőkönyveket.

[17] A főügyesség a fellebbviteli tárgyaláson előadott perbeszédében Terhelt1 I. rendű vádlottat terhelő bizonyítékok értékelése során a II. rendű vádlott I. rendű vádlottat terhelő vallomásából indult ki. Álláspontja szerint a II. rendű vádlott vallomásait nem lehet szétbontani, a vallomásának egységes bizonyítékként való értékelése szükséges arra tekintettel, hogy a II. rendű vádlott vallomásait az első és a másodfokú bíróság is elfogadta. Adott ügyben bizonyítékot nem lehet kétféleképpen értékelni. Abban az esetben, ha bíróság a II. rendű vádlottat - vallomását is elfogadva - felmentette, ezen vallomás alapján szükséges Terhelt1 I. rendű vádlott elítélése is. II. rendű vádlott vallomásában ugyanis nem kizárólag azt állította következetesen, hogy az általa használt fekete kapucnis felsőt Terhelt1 I. rendű vádlottnak adta át, hanem ezen túlmenően részletes vallomást tett atekintetben is, hogy Terhelt1 tanú<sup>7</sup>val együtt maszkot készített és az elkövetés körülményeire vonatkozóan is beszámolt bizonyos részletekről. Az elsőfokú bíróság azon értékelése mentén, hogy a kapucnis felső átadása nem zárható ki, valamint a megbontott kerítés helyszínén rögzített DNS nyomban rögzített két személy azonosítására alkalmas biológiai nyom indirekt módon is

odakerülhetett, I. rendű vádlott másodfokú fellebbviteli tárgyaláson tett beismerő vallomásának értékelésével megállapítható, hogy a vonatkozásában kimutatott haplotípus alapján a helyszínen jelen volt. Álláspontja szerint I. rendű vádlottnak azon beismerő vallomása, hogy tanú7 fenyegetései ellenére mondta el az igazat, majd a beismerő vallomás visszavonásának indokai nem fogadhatók el, - figyelemmel a genetikai szakvéleményben rögzített jelenlétét igazoló haplotípusra, - egyértelműen megállapítható, hogy I. rendű vádlott részt vett a bűncselekmény elkövetésében. Álláspontja szerint a rendelkezésre álló többi bizonyíték iránya bár nem hat I. rendű vádlott bűnösségének irányában, ellene sem hozható fel. Egyetlen egy olyan bizonyíték beszerzésére sem került sor az eljárás során, amely megingatná a II. rendű vádlott vallomása, valamint a genetikai szakvélemény alapján megállapítható tényeket. Ennek körében részletesen kifejtette, hogy bár rendelkezésre állnak olyan bizonyítékok, melyek kétséget ébresztenek I. rendű vádlott bűnösségét illetően, ilyen bizonyítékként hivatkozott a sértett vallomására, aki a folyamatban lévő eljárások során meglehetősen ellentmondásosan és sokrétűen nyilatkozott az őt megtámadó lakásában jelen lévő maszkot viselő személyeket illetően. Álláspontja szerint azonban a sértett sokkos állapotban, folyamatos mozgásban nem adhatott teljes körű és pontos leírást az őt megtámadó személyekről, különös tekintettel arra, hogy arcukat maszk fedte. A sértett által adott különböző személyleírások alapján tehát nem zárható ki Terhelt1 I. rendű vádlott elkövetői minősége. A 2011. június 20. napján késői órákban autótípus gépjárművet szerelő, illetve toló két személyt észlelő tanú2 és tanú3 tanúvallomása alapján sem vethető el a II. rendű vádlott terhelő vallomása álláspontja szerint. Nem zárható ki, hogy ezen tanúk valóban a két lehetséges elkövetőt látták és azt sem zárja ki, hogy nem Terhelt1t látták. A nyomozás során bekért híváslisták és mobil szolgáltató megkeresésre adott válasza alapján megállapítható, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott első kihallgatása során nyilatkozott telefonszám hívószámú és telefon típus telefonkészülék vonatkozásában forgalmazás nem történt, ugyanakkor más gyanúsított ki hallgatása során 20-as hívószámú telefonkészülék használatára nyilatkozott. Mindezek alapján kétséget kizáróan arra vonható csupán következtetés álláspontja szerint, hogy I. rendű vádlott több telefonszámot is használt a vád tárgyát képező bűncselekmény elkövetését megelőző években, azonban a letétjébe került és vizsgált telefonkészülékben a SIM kártya tekintetében nem vonható következtetés arra, hogy ez volt az a készülék, amelyet a bűncselekmény elkövetésének napján és az azt megelőző napokban használt. A vádhatóság értékelése körében hivatkozott a másodfokon elvégzett szagazonosítási eljárásra, melyre a bűncselekmény elkövetését követően rögzített szagkonzerv felbontására négy évvel később került sor. Mindezek alapján indítványozta, hogy a törvényszék az elsőfokú bíróság által megismételt eljárás során megállapított tényállást változtassa meg a vádirati tényállással azonosan oly módon, hogy a két férfi elkövető közül az egyik Terhelt1 volt. Arra tekintettel, hogy az I. rendű vádlott beismerő vallomásában arról beszélt, hogy három személy vett részt az elkövetésben, valamint a II. rendű vallomásai is következetesen Terhelt1n kívül további két személyt jelölt meg, ezért a csoportos elkövetés megállapítás alapját képező tények levonhatók.

[18] Mindezek alapján indítványozta, hogy a törvényszék mondja ki bűnösnek Terhelt1 I. rendű vádlottat a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (3) bekezdés c) és g) pontja szerint minősülő csoportosan, a bűncselekmény elhárítására idős koránál fogva korlátozottan képes személy sérelmére elkövetett rablás büntetében, mint társtettes és a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés c) pontja szerint minősülő bűncselekmény elhárítására idős koránál fogva korlátozottan képes személy sérelmére elkövetett súlyos testi sértés büntett kísérletében, melyet tettesként követett el. Perbeszédében Terhelt1 I. rendű vádlottal szemben kiszabható szabadságvesztés középértékét el nem érő büntetési tételkeret

alsó határát, 5 évet meghaladó mértékű, de középértéknél nagyobb mértékben enyhébb mértékű fegyház fokozatú szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

[19] Az I. rendű vádlott védője az érdemi nyilatkozatában a korábbi perbeszédeiben előadottakat fenntartotta. Egyben utalt arra, hogy amennyiben a törvényszék úgy tekinti, hogy az a kimentési ok, amelyre hivatkozva I. rendű vádlott a fellebbezési tárgyaláson tett vallomását visszavonta, nem tekinthető elfogadhatónak, akkor szükséges vizsgálni, hogy ezen beismerő vallomása mennyire támasztja alá a többi bizonyítékot. Álláspontja szerint a kerítésnél rögzített I. rendű vádlotti DNS minta nem keletkeztet közvetlen kapcsolatot Terhelt1 és a cselekmény elkövetése között. Ahogy arra sem lehet következtetést levonni, hogy ki hagyta ott a nyomot, akár indirekt akár direkt nyomhagyással. A híváslista elemzésének körében arra hivatkozott, hogy a bűncselekmény elkövetését követően egy ismeretlen hívószámú bejelentés alapján indult nyomozás és került látókörbe Terhelt1, mely bejelentés Terhelt1t érintő hívószámot tartalmazott. Álláspontja szerint ezen hívószám cellainformációinak vizsgálata alapján a bűncselekmény elkövetésének időpontjában I. rendű vádlott nem tartózkodott a helyszínen. Utalt továbbá a II. rendű vádlott védekezésében hivatkozott és az eljárás során feltalálni nem sikerült kapucnis pulóverre, mely DNS vizsgálata nélkül nem vonható közvetlen következtetés arra, hogy valóban létezett és a kerítésen rögzített DNS nyom arról származott. Összefoglalóan kifejtette, hogy álláspontja szerint nincs közvetlen bizonyíték arra, hogy I. rendű vádlott bement a sértett ingatlanába és a tényállásszerű tevékenységet fejtett ki. Ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok a bűnsegédi magatartását sem teszik megállapíthatóvá. A bizonyítékok zárt láncolatának hiányában az I. rendű vádlott védekezése sem illeszthető be. Terhelt1 I. rendű vádlott utolsó szó jogán tagadta a bűncselekmény elkövetését és csatlakozott a védő által elmondottakhoz.

—•—

[20] Az ügyészi fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

[21] A megismételt másodfokú eljárásban a törvényszék a fellebbezéssel támadott 1.B.50/2019/22. számú ítéletet a Be. 12. § (2) bekezdés a) pont szerinti jogkörében eljárva a Be. 579. § (1) bekezdése alapján a Be. 590. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseinek megfelelően teljeskörűen (de már csak Terhelt1 I. rendű vádlott tekintetében) bírálta felül az azt megelőző eljárással együtt a Be. 600. § (1) bekezdés b) pont alapján kitűzött fellebbezési tárgyaláson. Ennek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárás megismétlésére vonatkozó szabályokat nem tartotta be maradéktalanul, amikor a Be. 633. § (3) bekezdésében írottakat figyelmen kívül hagyva a tárgyalás megkezdése után nem ismertette a hatályon kívül helyezett határozatot, valamint a másodfokú eljárásban felvett bizonyítás eredményét rögzítő jegyzőkönyveket.

[22] A törvényszék az ügy érdemére ki nem ható elsőfokú eljárási szabálysértéseket orvosolta, egyben megállapította, hogy az elsőfokú bíróság olyan relatív, valamint abszolút eljárási szabályt nem vétett, amely az ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezetett volna.

[23] A Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában elvégzett teljeskörű felülbírálat az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésén túl kiterjedt az elsőfokú ítélet megalapozottságára, a bűnösség kérdésére, a bűncselekmény minősítésére és az indokolás helyességére.

[24] Ennek eredményeképpen a törvényszék megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének a megismételt eljárásban nem tett eleget maradéktalanul. A 13.Bf.111/2017. számú másodfokú eljárásban felvett bizonyítás eredménye az eljárás korábbi szakaszaiban rendelkezésre álló bizonyítékokhoz képest új, adott esetben terhelő bizonyítékot Terhelt1 I. rendű vádlott tekintetében nem hozott. Az ügy helyes ténybeli megítéléséhez szükséges bizonyítékok az elsőfokú bíróság rendelkezésre álltak, mely alapján a büntetőjogi főkérdés eldönthető volt. Az elsőfokú bíróság azonban a megismételt eljárásban nemcsak ezen bizonyítékok főügyészégi átiratban részletezett ismertetését mulasztotta el, hanem túlnyomó részt azok értékelését is.

[25] Az általa számba vett bizonyítékok alapján megállapított tényekből – a további bizonyítékokkal való összevetés elmulasztása miatt - további tényekre helytelenül következtetett. Ezért a megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés b) és d) pontja szerinti megalapozatlansági hibában szenved Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában.

[26] A 13.Bf.34/2020. szám alatt másodfokon felvett további bizonyítás eredménye, így tanú7 és képviselő1 tanúk vallomása, de különösen az ügyiratok tartalma alapján és helyes ténybeli következtetések útján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás Terhelt1 I. rendű vádlottat érintő részleges megalapozatlansága másodfokon kiküszöbölhető volt, annak kiegészítésével, illetve helyesbítésével. A törvényszék az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés alapján eltérő tényeket állapított meg, mely tények körében részben a rendelkezésre álló (és az elsőfokú bíróság által értékelés nélkül hagyott) további bizonyítékok számbavételével és egybevetett értékelésével, részben pedig az elsőfokú bíróság által számba vett bizonyítékok eltérő értékelésével az elsőfokú bíróságtól eltérő tényállást állapított meg, azaz a Be. 593. § (1) bekezdés a) és c) pontja alapján – figyelemmel a Be. 593. § (2) bekezdésében foglaltakra - kiküszöbölte a felülbírált elsőfokú ítélet részleges megalapozatlanságát, az alábbiak szerint:

[27] A törvényszék korrekciós eljárása során irányadónak tekintette a 13.Bf.34/2020/26. számú végzésében Terhelt2 II. rendű vádlott cselekvőségét érintő tényállás akkénti pontosítását, melyből mellőzte a felülbírált ítélet indokolás 5. oldalának 10-12. soraiban rögzített azon mondatot, hogy „Mindeközben míg a két elkövető a rablási cselekményt véghez vitte, a közelben figyelő tevékenységet ellátó elkövető is részt vett a bűncselekmény elkövetésében.”.

[28] A harmadik elkövető jelenlétét és szerepét alátámasztó ténymegállapítás mellőzése a Terhelt2 II. rendű vádlott tekintetében jogerőre emelkedett ítélet II.r vádlott cselekvőségét érintő megalapozottsága okán volt indokolt. A figyelő tevékenységet folytató harmadik elkövető ténye a vádirati tényállásba kizárólag a DNS vizsgálat eredményeként került be. tanúl sértett sérelemére elkövetett rablás során a három elkövető – között a kerítésnél figyelő - személyét az ügyészi állásponttól eltérően a rendelkezésre álló bizonyítékok meggyőzően nem támasztották alá. Harmadik elkövető személyét alátámasztó bizonyíték a II. r vádlott ekörben feltételezéseként értékelhető utalása, valamint I.r vádlott önmagát részben terhelő vallomása alapján merült fel, melyek összevetésével ezen tény nem bizonyítható kétséget kizáróan, különös tekintettel arra, hogy ezen vallomások mindegyike férfi nemű harmadik személyeket jelölt meg, míg a Terhelt1 részleges haplotípusán kívül a helyszínen rögzített DNS profil egyértelműen női.

[29] Az elsőfokú bíróság a DNS minták, illetve nyomhagyás módjának és körülményeinek kapcsán csupán annyit emelt ki, hogy a teljes DNS profil nem bizonyítja kétséget kizáróan II.r vádlott bűncselekmény helyszínén való tartózkodását. Míg I.r vádlott tekintetében minor komponensként kimutatható részleges haplotípus az ő, vagy bármely férfiági családtagjának DNS-ére utalhat. Megállapította továbbá, hogy a genetikai szakértő véleménye alapján nem zárható ki II. r vádlott védekezése, vagyis a fekete pulóver átadása, ezért nem bizonyítható a terhére rótt cselekmény.

[30] Az elsőfokú bíróság azonban ezen genetikai szakértői véleményben rögzített bizonyítékot sem önmagában, sem I. rendű vádlott vonatkozásában nem értékelte.

[31] A biológiai nyom jogi értékelésének sajátossága, hogy amennyiben valamely személy DNS-e, vagy annak részleges azonosításra alkalmas anyaga nem mutatható ki valamely helyszínen, ez alapján jogi következtetés nem vonható. Amennyiben azonban a bűncselekmény helyszínén valamely személy teljes, vagy részleges azonosítására alkalmas biológiai nyoma kimutatásra kerül, annak számbavétele és bizonyítékként való értékelése a további bizonyítékok összevetésével szükséges. Téves ezért a főügyészség azon álláspontja, hogy ha elfogadnánk az indirekt nyomhatást, akkor a kapucnis felső eredeti használójának a DNS nyomát is ki kellett volna mutatni a mintából. A biológiai nyomhagyás ugyanis számos, jogilag nem értékelhető körülménytől függ. Függ a nyomhagyó felülettől, az érintkezés erősségétől, időtartamától, az érintkező biológiai nyomhagyó képességétől, valamint attól, hogy az érintkező szabad bőrfelülettel, avagy kesztyűben érintkezett az adott felülettel. A genetikai szakértő véleménye alapján ugyanakkor nem zárható ki, hogy II. rendű vádlott a nyári fizikai munkavégzés során, 4-5 napig, vagy 1-másfél hétig hordott, derekára kötött, az átadás során is magán viselt felsőn hagyott biológiai nyoma eredeti tulajdonosi hordozóként teljes DNS nyomhagyására alkalmas módon viselkedett, míg a tényleges tulajdonos, így tanúl5 DNS profilja nem volt kimutatható. Hasonló az érvelés a részleges haplotípus tekintetében is. Az a személy, aki aktuálisan egy alkalommal vette magára a II.r vádlott által fenti körülmények között hordott pulóvert, csupán Y kromoszómát tartalmazó biológiai nyomot hagyott. Mindezek alapján Terhelt2 II.r vádlott pulóverátadását tartalmazó vallomása további értékelés útján is tartható.

[32] Az egyetlen törletben kimutatott biológiai anyagok azonosítása alapján kimutatható női teljes autoszómás DNS profil és részleges férfi haplotípus, - mely két személy azonosítására alkalmas – jelentősége csupán a törletben vizsgált biológiai anyag mennyiségében mutat eltérést. Az adott személyeket érintő teljes DNS profil, vagy részleges férfiági haplotípus szerinti azonosíthatóság kizárólag az adott nyomhagyó felületen rögzített biológiai anyag mennyisége alapján vizsgálható különbözőképpen. A II. rendű vádlott cselekvőségét érintő ezen bizonyíték értékelése során az elsőfokú bíróság azt az álláspontot foglalta el, hogy önmagában a teljes autoszómás DNS profil bűncselekmény helyszínén való kimutatása - figyelemmel arra, hogy a genetikus szakértői vélemény alapján nem vethető el II. rendű vádlott védekezése, miszerint az általa közvetlenül viselt férfi kapucnis felsőt átadta I. rendű vádlott részére, - további terhelő bizonyítékok hiányában büntetőjogi vizsgálatának megállását eredményezi, melynek következtében bizonyítottság hiányában felmentésére kerül sor.

[33] Elmulasztotta azonban az elsőfokú bíróság ugyanezen értékelést elvégezni Terhelt I. rendű vádlott tekintetében. Az I. rendű vádlott személyének azonosíthatóságát erősítő részleges haplotípus helyszíni kimutatása ugyanis szükségessé teszi ezen genetikai szakértői vélemény további bizonyítékok egybevetésével való értékelését.

[34] Az elsőfokú bíróság nem adott számot a genetikai szakértői vélemény önmagában való értékelése során arról sem, hogy a sértett kerítésének megbontása helyén rögzített 3. számú biológiai törlet eredményeként kimutatott kevert minta kétszemélyű azonosítása pontosan minek a bizonyítására alkalmas, a kevert mintából kimutatott eltérő személyek esetén igazolhatja-e egyidejűleg mindkét személy jelenlétét. Az adott ügyben kimutatható autoszómás teljes DNS profil és a részleges haplotípus közötti különbséget ténylegesen az azonosításra alkalmas biológiai anyag mennyisége határozza meg. Bármelyik alkalmas az adott helyszínen való jelenlét bizonyítására.

[35] A nyomozóhatóság és a vádhatóság egyértelműen amellet foglalt állást, hogy a két személy azonosítására alkalmas kevert biológiai nyom a bűncselekmény helyszínén két személy jelenlétét igazolja. Kizárólag II. rendű vádlott védekezése során merült fel annak lehetséges vizsgálata, hogy közvetett, vagy közvetlen érintkezés útján az egyik személy biológiai nyoma átkerülhetett-e olyan tárgyra, amelyet viselve egy másik személy a bűncselekmény helyszínén hátra hagyhatott. A bizonyítási eljárás során több alkalommal meghallgatott genetikai szakértő véleménye alapján egyértelműen megállapítható, hogy egyetlen nyomhagyás eredményezhet kevert mintát, mely két személy azonosítására alkalmas. Mivel azonban az indirekt nyomhagyás nem zárható ki, tehát a közösen használt felület nyomkövetítése, ezért a II. rendű vádlott védekezése tartható volt. Az igazságügyi genetikai szakértő meghallgatásai alapján azonban nem csak az indirekt nyomhagyás lehetősége nem zárható ki, hanem annak lehetősége sem, hogy két nyomhagyás eredményeképpen került a kevert biológiai nyom a kerítésre. Az érintett felületet megfoghatta a nő, elmehetett mellette egy férfi. (20.B.186/2016/46. számú jegyzőkönyv 27. oldal 1. bekezdés.)

[36] Ezért az elsőfokú bíróság annyiban helyesen rögzítette ítéletének indokolásában, hogy a detektált DNS és részleges haplotípus önmagában az odakerülésének módjára és idejére nem ad választ, azonban további bizonyítékok összevetésével jelen ügyben az is megállapítható.

[37] Terhelt2 II.r vádlott teljes DNS profiljának kimutatására alkalmas indirekt nyomhagyás lehetősége további terhelő bizonyítékok hiányában kizárja II. rendű vádlott ezen bizonyítékon alapuló terhelését, ugyanakkor a II. rendű vádlott további bizonyítékokkal is alátámasztott vallomása, valamint Terhelt1 I.r vádlott önmagát részlegesen terhelő vallomása alapján Terhelt1 I. rendű vádlott egyértelműen terhelhető a vád szerinti bűncselekmény elkövetésével. Terhelt2 II. r vádlott vallomásának önmagában és más bizonyítékokkal való értékelését azonban elmulasztotta az elsőfokú bíróság.

[38] A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott a bűncselekmény elkövetését követően más ügyben 2014. szeptember 26. napján került fogvatartásba és 2015. április 23. napján ténylegesen szabadlábra sem került, amikor a pálhalmi bv. intézetben 2015. április 23. napján őrizetbe vették és még ugyanezen napon 14 óra 2 perckor gyanúsítottként hallgatták ki szabályszerűen értesített védő távollétében. II. rendű vádlottat ekkor nem a vádiratban írt cselekménnyel gyanúsították meg, csupán azzal, hogy Terhelt1 I. rendű vádlottal és ismeretlen társával részt vett az ingatlan udvarára és az ingatlanba való behatolásban, valamint a sértettel szemben erőszakos magatartás kifejtésében és értékei elvételében mindazok ellenére, hogy a sértett két férfi elkövetőről számolt be. 2015. április 23-án II. rendű vádlottnak kétségkívül tudomása lehetett a 2014. június 20. napján elkövetett bűncselekményről, illetve családi körben előadott körülményekről. Azonban a vele közölt gyanúsítást követően és a később tett vallomásában is következetesen tartotta fenn, hogy mely helyszínen, milyen időpontban, milyen zippzáros fekete kapucnis felsőt adott kölcsön Terhelt1 I. rendű vádlott részére kérésére. Nyilatkozott erre azon információk hiányában, hogy a DNS vizsgálat eredményét a hatóság vele közölte volna. Ezen bizonyíték közlését követően is fenntartotta azt az álláspontját, hogy ha az ő DNS mintáját a helyszínen megtalálták, kizárólag az általa kapott kapucnis felsőről kerülhetett oda, melyet azt megelőzően változó védekezése szerint 4-5 napig, vagy 1-1,5 hétig hordott, benne dolgozott és nem mosta ki. Az átadásához is magáról vette le. II. rendű vádlott azt állította, hogy a fekete kapucnis felsőt egy egyéb név nevű közmunkás kolléganőjétől kapta kölcsön és adta át Terhelt1nek kérésére. A 2015. december 16-i folytatódó kihallgatásán védő jelenlétében oly módon pontosította vallomását, hogy a felsőt tanú5-től kérte kölcsön, majd átadta I. rendű vádlottnak. Tárgyaláson mindezt annyiban egészítette ki, hogy tanú5 a fogasról emelte le a férjének a felsőjét, melyet kölcsön adott neki. A törvényszék az elsőfokú bíróság e körben tett azon megállapítása, hogy a vádlotti védekezés szavahihetősége csupán név pontosítás okán nem dönthető meg, helyes, abból kifolyólag is, hogy II. rendű vádlott által átadott fekete kapucnis felső kizárólag innen vált relevánssá II. rendű vádlott számára is. tanú5 és tanú6 vallomásai alapján ezen átadás tényét és a II. rendű vádlott által nyilatkozott átadás körülményét nem lehetett kizárni. Itt utal a törvényszék arra, hogy tanú5, tanú6 és a II. rendű vádlott lánya, valamint annak férje között kialakult konfliktus és önkényes beköltözés során az a körülmény is felvethető, hogy elvette tanú5 bármely fekete kapucnis pulóverét. II. rendű



vádolt e tény tekintetében is fennálló szavahihetőségét az a körülmény sem gyengíti, hogy tanú5hoz fűződő viszonyát is eltérő tartalommal jelölte meg az évekig elhúzódó eljárás során.

[39] A törvényszék álláspontja szerint annak ténye ellenére, hogy a Terhelt2 II. rendű vádlott vallomásában hivatkozott fekete kapucnis pulóver az eljárás során nem került feltalálásra és nem esett vizsgálat alá, annak valósága (és átadása) nem vethető el, az az ügy szempontjából releváns. tanú1 sértett ugyanis vallomásaiban következetesen állította, hogy a lakásában jelen lévő két személy fekete kapucnis melegítőfelsőt viselt, mely fejükre volt húzva, arcukat maszk takarta. II. rendű vádlott folytatólagos, 2015. május 22. napon rögzített vallomásában azt állította, hogy biztos abban, hogy a rablást Terhelt1 és társa a „egyéb név1” becenevű férfi, valamint „egyéb név1” felesége követték el június végén. A rablás elkövetése után Terhelt1 saját maga mondta otthonában a családjá előtt, hogy le akart fűjni spray-vel egy asszonyt a balhé során, de saját magát is lefújta vele. Azt is hozzáfűzte, hogy a spray nem hiszi, hogy gázspray volt, mert egyáltalán nem csípte az arcát (5.sz. nyom. kötet 2597. old.). A sértett nyomozás során rögzített vallomása szerint amikor a terasz sarkához ért az elkövető előugrott a ház sarkánál található járdáról a teraszra és már lefújta az arcát valamivel, ami biztos nem gázspray volt, hanem valamilyen hajlakk- szerűség, mert ezt követően is látott (4. sz. nyom. kötet 2142. old.). A sértett és a II.r vádlott vallomása alapján a spray-lefújás azonos körülmény mentén történt közlése valósághű tényként való megállapítását teszi lehetővé.

[40] A Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben 2015. április 23. napján közölt gyanúsítás szövege nem tartalmazta azon adatot, hogy az elkövetők maszkot viseltek. Ehhez képest folytatólagos vallomásában részlegesen beszámolt arról, hogy otthonában tanú7val Terhelt1 maszkot készített és azt próbálgatták. II. rendű vádlott vallomása szerint látta, hogy „egyéb név1” fején maszk volt és olyat akartak I. rendű vádlottnak is készíteni. A II. rendű vádlott vallomása ezen állításai a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem vethetők el. A sértett nyomozás során rögzített vallomásában azt állította, hogy miután lefújta az arcát a férfi azonnal megkapta a hálóingét előlről, illetve a karját és már lökte is befelé a konyha felé. Ebben az időben tűnt fel számára egy másik férfi, aki szintén fellépett a teraszra és haladt mögöttük. Valamennyi vallomása alapján nyomon követhető, hogy az őt teraszon lökdöső, vele szemben fizikai erőszakot alkalmazó férfi fújta le gázspray-vel. Ezen állítását a cselekmény után 5 év elteltével fogatosított kihallgatása során az elé tárt iratok nélkül is fenntartotta. Vallomása alapján egyértelműen megállapítható, hogy az a férfi, aki az arcát spray-vel lefújta, vele közvetlen fizikai kontaktusba került a teraszon és a lakásába is bement. A lakásában pedig kizárólag ezen férfi bántalmazta őt fizikálisan. A teraszra később fellépő személy a továbbiakban kutatótevékenységet végzett a lakásában.

[41] Terhelt2 II. rendű vádlott nyomozás során rögzített folytatólagos vallomásában arra nyilatkozott, hogy miután Terhelt1 a kapucnis felsőjét elkérte, vett egy autót 250.000.- forint értékben. Tudomása szerint veje nagyon rossz anyagi körülmények között élt, semmi pénze nem volt, mégis vett egy autót, melyet pár hónapig használt (5.sz. nyom. kötet 2585. oldal). Ezzel összefüggésben a rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy a nyomozó hatóság egy Terhelt1 nevére szóló, rendszám forgalmi rendszámú autótípus személygépkocsi tulajdonjogát érintő 2014. augusztus 14. napján kelt átruházási szerződést foglalt le, melyet az eljárás során Terhelt1 I. rendű vádlott családjának visszaadott (2. sz. nyom. kötet 627-630). Ezzel összefüggésben azt is állította, hogy tanú7 az I. rendű vádlott

feleségét felhívta, hogy ha az I. rendű vádlott miatt megbuknak, mert költekeznek, akkor mindent I. rendű vádlottra terhel. Ezen gépjármű vásárlásának ténye szintén erősíti Terhelt2 II. rendű vádlott vallomását, mely alátámasztja, hogy I. rendű vádlottnak a cselekmény után volt pénze. Ugyanezen vallomásában állította II. rendű vádlott, hogy a családjából szinte mindenki ügyfele volt a cégnév Zrt-nek, több alkalommal vettek fel kölcsönt, melyet Terhelt1 I. rendű vádlott intézett. Ezzel összefüggésben szintén megállapítható, hogy a nyomozó hatóság cégnév kölcsönfelvétellel kapcsolatos iratokat foglalt le Terhelt1 I. rendű vádlott lakásában. (2. sz. nyom. kötet 627-630.) Ezen lefoglalt cégnév iratok között fellelhető a Terhelt2 II. rendű vádlott részére 2014. június 6. napján kiállított értesítő, mely szintén a II. rendű vádlott nyilatkozatát támasztja alá. Ezzel összefüggésben hivatkozható, hogy tanú1 sértett cégnév hitelt közvetítő ügyintéző volt, aki munkáját a cselekmény előtt 3 héttel hagyta abba. 2014 tavaszán annak a tanú4 feleségének és édesanyjának közvetített hitelt, akivel tanú7 rendszeres kapcsolatot tartott.

[42] Terhelt2 II. rendű vádlott vallomásában azt is megerősítette, hogy tanú7nak vannak rokonai egyéblében. tanú7 hívásforgalmának elemzése alapján megállapítható, hogy 2014. június 11. napját követően több azonosított, de a bűncselekményt érintően nem releváns helységnév4i, szatoki illetékességű személlyel bonyolított hívást, napi szinten tartózkodott egyéblé különböző nyugati településén, majd a bűncselekmény elkövetését követően, 2014. június 23-án elhagyta a megyét és a továbbiakban egyetlen egyéblei ismerőseivel sem volt hívásforgalmi kapcsolata a vizsgált időszakban.

[43] tanú4 nyomozás során rögzített vallomása szerint gépjármű alkatrészeket érintő ügylet miatt állt kapcsolatban tanú7val. 2014. május végén, vagy június elején egy motortípus típusú robogó elszállításánál segített neki egy 30 év körüli nagy darab, roma férfi az alkatrészeket berakni a kisbuszba. Ezen férfinak nagy varrat volt a feje jobb hátsó részén, amire azt mondta, hogy verekedés közben sérült meg. Miután ezen ügylet előadott körülményei szerint tanú7nak tartozása állt fenn vele szemben, a kezdeményező hívások alapján nem vonható le azon következtetés, hogy tanú7 kizárólag a fenn álló tartozásának teljesítése érdekében hívogatta tanú4t. 2014. június 12. napján három alkalommal, június 15. napján két alkalommal, majd 2014. június 16. és június 17. napján három alkalommal hívta őt. 2014. június 17. napján tanú7 Vácról hívta tanú4t, majd elindult és folyamatosan jelentkezett fel helységnév, helységnév1, helységnév2 helységnév3 tartományba eső bázisállomásra, feltehetően hozzá indult, majd június 18. napján 00 órakor még innen jelentkezett fel, hajnali 5 órakor volt mozgásban helységnév9 területén. 2014. június 19. napján szintén többször hívta tanú4t, majd a bűncselekmény napján 13 óra 13 perckor.

[44] A telefonszám számú SIM kártya híváslistájának elemzése alapján megállapítható, hogy ezt a hívószámot használó telefon 2014. június 13. napján helységnév3 külterületén található cella tartományába eső – tanú4 helységnév4i lakcímét is lefedő - átjátszótoronyra volt feljelentkezve abban az időpontban, amikor tanú7 is. Ezen SIM-kártyához tartozó hívószám hívásforgalmára a törvényszék bizonyítékértékelése során később tér ki, melyben ezen hívószámot Terhelt1 I.r vádlotthoz kötötte. A tanú4 által a nála tanú7val megjelenő 30 éves férfiről adott személyleírás egyértelműen megfeleltethető a 3 héttel korábban balesetet szenvedett Terhelt1 fejsérülésének külső jegyeivel. Megállapítható tehát, hogy Terhelt1 I.r vádlott 2014. június 13. napján tanú7val együtt tanú4nél járt.

[45] A megismételt eljárásban ismételten kihallgatott tanú1 sértett tanúvallomásaiban megerősítette, hogy a cégnévnél dolgozott üzletkötőként, ahol a bűncselekmény időpontját megelőző 3 héttel mondott fel. Tevékenységi köre helységnév5, helységnév4 és helységnév3 térségére terjedt ki. Valamennyi ügyfele tudta, hogy minden pénteken nagyobb 1.000.000-1.500.000.- forint összegű készpénz van a lakásában. tanú1 megismételt tárgyaláson rögzített vallomásaiban kifejtette, hogy az elkövetők valószínűleg nem rendelkeztek helyismerettel a lakás belsejéről, de azt tudhatták, hogy kapujánál mozgásérzékelő van, mivel nem a terasz, illetve a kapu felől érkeztek – ahol a mozgásérzékelő felvillanása miatt képviselő1 azonnal kijön -, hanem a kerítést kivágva hátul jutottak az ingatlan területére. A sértett azt is megerősítette, hogy a cselekmény pénteken történt, amikor egyébként pénz szokott nála lenni. Az is köztudomású volt, hogy kutyái nem harapnak és riasztója nincs bekapcsolva, amíg tévét néz. Megerősítette, hogy a bűncselekményt megelőzően utoljára tanú4 feleségének adott ki cégnéves hitelt. tanú4 tanúvallomásaiban nemcsak azt erősítette meg, hogy ismeri tanúlt és tudja, hogy helységnév5on lakik (5. sz. nyom. kötet 2313., 2317. old.), hanem 2014. tavaszán az édesanyjának és a feleségének is hozott ügyfélként pénzt. tanú9től lefoglalt cégnéves iratok és a II.r vádlott vallomása alapján megállapítható, hogy Terhelt1 családja érintett volt cégnév kölcsön folyósításával, bár nem voltak tanú1 ügyfelei.

[46] tanú1 a bűncselekmény elkövetése után több, mint 5 évvel tett vallomásaiban is megerősítette, hogy lakásában az elkövetők egyike azt mondta a másiknak, hogy „menjünk innen, rossz volt a tipp”.

[47] Az Esztergomi Járásbíróság előtt rablás büntette miatt folyamatban volt büntető ügygel érintett a tanú16 tanúvallomása alapján a tippadás körülményeit illetően hasonló elkövetési mód állapítható meg. Ezen bűncselekmény miatt tanú7 és Terhelt1 büntetőjogi felelősségre vonására került sor.

[48] Mindezen körülmény összevető értékelésével a bűncselekmény tippadó és előkészületi cselekménye körvonalazható.

[49] Terhelt1 a 13.Bf.111/2017. szám alatt folyamatban volt másodfokú eljárásban 2018. január 30. napján a vád tárgyát képező bűncselekmény tekintetében önmagát lopás elkövetésével terhelte (13.Bf.111/2017/45. sz. tjkv. 3-9. oldal). Ezen vallomását a következő tárgyaláson (13. Bf.111/2017/57. sz. jkv 2. oldal 3. bekezdés, 11. oldal 8. bekezdés, 12. oldal 1., 5., és 7. bekezdés, 13. oldal 1. bekezdés, illetve 68. sz. tjkv. 2. oldal 4. bekezdés) visszavonta, melynek konkrét okát nem jelölte meg. Nyilatkozatai oly módon értelmezhetőek, hogy ugyanazon okból, mint ami miatt terhelte önmagát. Arra hivatkozott, hogy családját és önmagát is fenyegetve érzi tanú14, a II. rendű vádlott másik veje és annak családja miatt, ezért tett beismerő vallomást. Ugyanakkor beismerésének indokaként tanú7 személyére is hivatkozott, aki több alkalommal fenyegette őt és családját arra az esetre, ha terhelni próbálja ezen bűncselekmény elkövetésével. Idáig ezen fenyegetés akadályozta abban, hogy elvigye a bűncselekmény miatti felelősséget. Amikor később beismerő vallomást tett volna, akkor a

nyomozó hatóság akadályozta meg ebben. Feleségét is arra próbálták kényszeríteni, hogy ellene tegyen hamis vallomást. Következő, 2018. május 4. napján tartott tárgyaláson már tagadta a bűncselekmény elkövetését és azt, hogy a helyszínen jelen lett volna, ugyanakkor kérte, hogy a törvényszék tanú14t küldje ki a tárgyalóteremből. tanú7 fenyegetésén túlmenően ekkor ismételten arra hivatkozott, hogy tanú14, II. rendű vádlott másik lányának férje szintén fenyegeti feleségét. Amit korábbi vallomásában elmondott annak részleteit tanú7től tudja, ez ügyben beismerő vallomást azért tett, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott ne legyen benne az ügyben.

[50] Az elsőfokú bíróság Terhelt1 I.r vádlott önmagát részlegesen terhelő vallomását annak visszavonása miatt elvetette. Álláspontja szerint a megtételének okaként megjelölt tanú14 és családja által tanúsított fenyegetést nem lehetett megcáfolni, ezért ezen vallomását nem vette figyelembe a bizonyítékértékelés során. Az elsőfokú bíróság azonban a cáfolhatóság ellenőrzése érdekében sem végzett vizsgálatot, ahogy a fenyegetés tartalmát és a vallomás visszavonásának okát sem vizsgálta.

[51] Terhelt2 II. rendű vádlott nyomozás során rögzített vallomása alapján megállapítható, hogy a bűncselekmény elkövetése után tanú7 fenyegette I. rendű vádlottat túlköltekezése és a bűncselekmény utáni feltűnő viselkedése miatt, mely családdal való kapcsolatfelvételt bár eltérő tartalommal tanú7 is megerősítette a 13.Bf.34/2020/22. számon rögzített tanúvallomásában. A tanú7 fenyegetésének önterhelés céljából hivatkozott indoka azonban 2018. január 30. napján nem lehet releváns a 2014. június 20. napján elkövetett bűncselekmény miatt folyamatban lévő büntetőeljárásban, ahol a nyomozó hatóság tanú7 gyanúsítottal szemben már 2016. június 2-án megszüntette a nyomozást. Az I.r vádlott által hivatkozott azon tartalmú fenyegetés, hogy vigye el a balhét tanú7 helyett, semmiképpen sem célozhatta a büntetőeljárás megszüntetése utáni terhelését.

[52] Megállapítható azonban, hogy I.r vádlott a feleségét 2015. október 2-án ért konkrét fenyegetés miatt feljelentést tett. A 13.Bf.111/2017/48. szám alatt csatolt Pestvidéki Nyomozó Ügyészség nyomozás megszüntetéséről szóló Nyom.712/2015. számú határozat indokolása alapján – I.r vádlott korábbi állításával (13.Bf.111/2017/45.sz jkv. 3.oldal 3. bekezdés) szemben – megállapítható, hogy nem tanú7 fenyegetése miatt tett feljelentést, hanem tanú14 és testvére tanú17val szemben, akik el akarták elérni, hogy felesége hamisan tanúskodjon, tanú9 azonban ezen ügyben tett tanúvallomása szerint cáfolta azt. tanú14 sógora csupán dühös volt, amiért édesanyja az érintett ügyben előzetes letartóztatásban van. Feleségével csupán azt akarták elérni, hogy a kérdéses bűnügyben olyan tartalmú vallomást tegyen, mely eredményeképpen II. rendű vádlott letartóztatása megszűnik.

[53] Terhelt2 II. rendű vádlott lányának családja valamennyi tárgyaláson jelen volt a másodfokú eljárásban, így az I.r vádlott önmagát terhelő és ezen vallomását visszavonó tárgyaláson is. Ezért nem feltételezhető, hogy az általuk kifejtett esetleges nyomás bármilyen módon hatást gyakorolt I.r vádlott védekezésére. tanú14 tárgyalóteremből történő eltávolítását is a vallomásának visszavonása után kérte. Ezenkívül tanú14 családja I. rendű vádlott részére pénzkecsont is adott, melyet Terhelt1 I. rendű vádlott felesége tanúként megerősített.

[54] A fenyegetés olyan komoly hátrány kilátásba helyezése, mely alkalmas arra, hogy félelmet keltsen a hatására cselekvő személyben. A fenti körülmények értékelésével azonban nem állapítható meg olyan komoly hátrány, amely 4 évvel a bűncselekmény elkövetése után a vallomás megtételének I. r. vádlott által megjelölt indokát elfogadhatóvá teszi. Az I. rendű vádlott által hivatkozott fenyegetési ok sem az önmagát terhelő vallomás megtételére, sem annak visszavonására kihatással nem volt. Önállóan előterjesztett védekezés, amelyre kihatott a Nyom.712/2015. számú határozat indokolásában hivatkozott, a Terhelt2 családja által el nem fogadott II.r vádlott terhelése. Ezt a körülményt erősíti, hogy Terhelt1 I.r vádlott lényegében a II.r vádlott vád szerinti szerepét vette magára önmagát terhelő vallomásában.

[55] Figyelmen kívül hagyta azonban az elsőfokú bíróság, hogy Terhelt1 I.r vádlott ezen vallomásában nemcsak a II.r vádlott vádbeli tevékenységét vette át felmentése előtt, hanem olyan részleteket is közölt, amely a további bizonyítékokkal való összevetés során messze túlmutat Terhelt2 figyelő szerepén.

[56] A bizonyítékértékelés során valamely bizonyíték elvetése nem a bizonyíték beszerzésének formai indokán alapul. A kirekesztés nem azonos az elvetéssel. A bizonyíték elvetése bizonyíték értékelési tevékenység eredménye, amely a bizonyíték tartalmának vizsgálatán alapul. Megállapítható, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott önmagát terhelő vallomásának törvényes akadálya nem volt. Önként határozta meg azon tények körét, amellyel terhelte magát, kétségtelenül a rendelkezésre álló adatok birtokában. Megállapítható, hogy I. rendű vádlott az önmagát terhelő vallomásában olyan helyismeretről adott számot a bűncselekmény elkövetésének helyszínét érintően, mely alapján nem merül fel azon következtetés lehetősége, hogy I. rendű vádlott nem járt ott (13.Bf.111/2017/45. sz. jkv. 4. old. utolsó bekezdés, 5. old. 1-3. bekezdés, 7. old. 1. bekezdés). Mindezen helyismeretre vonatkozó adatok az eljárás során olyan nívumként tekinthetők, mely minden további bizonyítékkal való összevetéstől függetlenül alkalmas azon következtetés levonására, hogy I. rendű vádlott a bűncselekmény elkövetésének helyszínén jelen lehetett. Ezen helyismeret ugyanis olyan információ, melyről a tárgyaláson intézett kérdésre adott válasz során más személy elmondása alapján nem tud beszámolni, vagy fenyegetés hatására nem tud kitalálni. Terhelt1 vallomásában önmaga határozta meg a helyszín leírásának részletességét, ahogy a kerítésbontás részleteit is, ezt csak úgy tehette meg ekként, ha valóban jelen volt a helyszínen.

[57] Terhelt1 I.r vádlott önmagát terhelő vallomásának ezen szempont mentén való számbavételének elmulasztásával az elsőfokú bíróság mérlegelési hibát vétett. Az I.r vádlott 2018.január 30. napján rögzített vallomásának teljeskörű számbavétele ugyanis kötelező, ha elvetése az ésszerű gondolkodás szabályai mentén nem lehetséges. Miután I. rendű vádlott önmagát terhelő vallomásának elvetése sem a megtételének, sem pedig visszavonásának megjelölt indoka alapján az ésszerű gondolkodás szabályai szerint nem lehetséges, ezért teljes tartalmában való számbavétele és más bizonyítékokkal való összevetése szükséges. Ennek elmulasztása miatt az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott a bűncselekmény elkövetésének időpontjában nem tartózkodott a helyszínen.

[58] Terhelt1 I. rendű vádlott a nyomozás során azt állította, hogy nem ismeri tanú7t, ugyanakkor velük szemben az Esztergomi Járásbíróság előtt folyamatban volt büntetőügyben közösen elkövetett bűncselekmény miatt kiszabott szabadságvesztés büntetését tölti jelenleg is. tanú4 a nyomozás során rögzített vallomásában megerősítette, hogy 2014. év júniusában találkozott a tanú7 nevű férfival, aki személyesen jelent meg nála helységnév6n gépjármű alkatrészek elszállítása miatt. Ezt a tényt Terhelt1 I. rendű vádlott a 13.Bf.11/2017/45. számú jegyzőkönyv 3. oldal 5. bekezdésében rögzített beismerő vallomásában elismerte. Ekkor arra is nyilatkozott, hogy tanú7 úgy jött ki ezen helységnév3i rokontól, hogy kapott egy tippet. tanú1 nyomozás során rögzített tanúvallomásában azt állította, hogy az egyik elkövető a bántalmazása során közölte a másikkal, hogy „Rossz volt a tipp, menjünk.”. Ezen körülményt a bűncselekmény elkövetését követő több, mint 5 év után tett vallomásában is megerősítette, anélkül, hogy az eljáró bíró korábbi vallomásait ismertette volna. ( 1.B.50/2019/22.számú jkv. 2.oldal 5. bekezdés)

[59] Terhelt2 II. rendű vádlott nyomozás során rögzített vallomásaival egyezően Terhelt1 I.r vádlott elismerte, hogy a bűncselekmény helyszínén az anyósa által átadott férfi kapucnis felsőben volt, kesztyűt nem viselt. A kerítés bontása során ezen kapucnis felső ujját húzta a kezére a bontás megkezdéséhez, majd bontást követően saját kezével húzta szét a kerítést.

[60] A helyszíni szemle jegyzőkönyve alapján megállapítható, hogy a Cím3 szám alatti ingatlan bejáratí ajtajától keresztirányosan 14,7 méter távolságra található kerítés 7. oszlopköz, jobb oldali oszlopánál a kerítés meg volt bontva. Az ép felső vezérdrótról a jobb oldali oszloptól a kerítés lefejtésre került, annak drótfonata balra lebontásra, míg a drótfonata bal irányban elhúzásra került és le volt nyomva a középső vezérdrótig. A kerítésen ezáltal 80 x 100 cm-es rés volt észlelhető, a talajszinttől kb. 1,2 méter magasságtól felfelé. A középső vezérdrótról a jobb oldali oszloptól 50 cm távolságban elemi szálát rögzített a nyomozó hatóság, melynek DNS azonosítása eredményre nem vezetett. Az elemi szál rögzítésének helyétől balra szagmaradvány rögzítésére került sor, mely szintén nem vezetett eredményre. Ugyanakkor a szagmaradvány rögzítésének helye alatt, a kerítés drótjának 1 szála vissza volt hajtva és beakasztva a kerítésdrótba. Ezen felszínen 3. szám alatt törletminta vételére került sor. A helyszíni szemle bizottság vezetőjeként eljáró tanú11 tanú vallomásában arról számolt be, hogy azért került sor a fent említett helyszínen törlet vételére, mivel látni lehetett, hogy ez a behatolás helye és ott a kerítés lehajlításra került az elemi szál alatt. A nyomozó hatóság ekkor azt feltételezte, hogy a kerítés ezen részéhez kézzel érhettek hozzá, mivel le kellett bontani és vissza akasztani. Terhelt1 önmagát terhelő vallomásában arra nyilatkozott, hogy ezen kerítés szétbontását kesztyű nélkül kézzel csinálta oly módon, hogy a II. rendű vádlottól kapott felső ujját a kezére húzta annak érdekében, hogy könnyebben meg tudja fogni, mivel éles volt a drót. Ezt a drótot kiakasztotta és végig lebontotta, a pulóver kézre húzott használatára pedig azért volt szükség, mert a drót vége hegyes volt és nem akarta, hogy szétvágja a kezét, miközben bontotta. Ezen tény egyébként a helyszíni szemle jegyzőkönyve és a fényképmelléklet alapján is megállapítható. Terhelt1 I. r vádlott a fenti körülményeket érintő vallomását nem előre tanulva és nem önkéntesen kezdte meg, hanem kifejezett kérdésekre több részletben adta elő.

[61] Azt is állította, hogy kizárólag a kerítés bontására használta a kézfejre húzott pulóvert, majd a drótháló eltolásához, lenyomásához szabad kezét használt. Az I. rendű vádlott ezen, önmagát terhelő nyilatkozataiban a genetikai szakértő által felvetett lehetséges nyomhagyás egyik verzióját adta elő Terhelt2 II. rendű vádlott által huzamosabb ideig hordott pulóver alkalmoszerű használatával, egyetlen nyomhagyóként. Ezen vallomás mentén igazolható tehát a nyomhagyás módja is.

[62] tanú11 tanúvallomása, a helyszíni szemle jegyzőkönyve és a genetikai szakvélemény alapján I. rendű vádlott önmagát terhelő vallomása a kerítésbontás kapcsán előadott részletek mentén is hitelesnek tekinthető.

[63] A Terhelt2 II. rendű vádlott nyomozás során rögzített (és az eljárás során mindvégig fenntartott) vallomása alapján azonban Terhelt1 I. rendű vádlott kerítés kibontását követően előadott cselekvése eltérő megállapítást tesz szükségessé a mérlegelő tevékenység során.

[64] II. rendű vádlott következetesen fenntartott állításai szerint közvetlenül észlelte, amint tanú7 és Terhelt1 maszkot készít. Ezzel szemben I. rendű vádlott önmagát terhelő vallomásában azt ismerte el, hogy kesztyűt és maszkot látott a bűncselekmény helyszínére vele együtt érkező másik két személynél. A kerítés kibontását követően azonban a ház elhagyása során ugyanazt az útvonalat jelölte meg, melyet a bűnügyi helyszínelés során a nyomkövető kutya azonosított. Az I.r vádlott vallomásának ezen részlete (miszerint a sértett házába nem ment be) a II. rendű vádlott következetes vallomása mentén vethető el.

[65] Terhelt2 II.r vádlott vallomásában ugyanis arról is beszámolt, hogy I. vádlott közvetlen elmondása szerint a sértett lefújása során véletlenül önmagát is lefújta, ez azonban a II. r vádlott által levont következtetés szerint nem lehetett gázspray, mivel homályos látást nem okozott. tanú1 sértett nyomozás során rögzített vallomásában is arról számolt be, hogy valószínűleg nem gázspray-vel fújták le, mivel a látását nem homályosította el. A fenti bizonyítékok értékelése alapján kétséget kizáróan I. rendű vádlott volt az a személy, aki a sértettel szemben spray-t használt, vagyis a kerítés megbontása után – önmagát etekintetben nem terhelő vallomásával szemben – nem hagyta el a helyszínt, és aki a terasz sarkán spray-vel lefújta a sértettet, vele közvetlen fizikai kontaktusba került és a sértett vallomása alapján be is ment az ingatlanába. A sértett többször előadott valamennyi vallomásában következetes volt atekintetben is, hogy kizárólag az a személy alkalmazott vele szemben fizikai erőszakot, aki spray-vel lefújta őt, míg a teraszon megjelenő másik személy a lakásában értékek után kutatott. Nem fogadható tehát el az I. rendű vádlott azon védekezése, hogy miután látta, hogy a másik két személy kesztyűt, maszkot visel, éjjeli órában I. r vádlottól függetlenül úgy akarnak értéket elvenni, hogy ennek érdekében nem szándékoznak erőszakot alkalmazni. Az I.r vádlott vallomásában magára vállalt kerítésbontás elvégzéséhez I. r vádlott személyes jelenléte önmagában nem tekinthető szükségesnek, azt bármelyik másik személy is elvégezhette volna. A hivatkozott figyelőszerep pedig az általa előadott tények alapján

tekinthető kiüresedettnek, hiszen vallomása szerint a helyszínt azonnal elhagyta. Mindezek alapján megállapítható, hogy I. rendű vádlott nem csak a kerítés bontásában vett részt, de a sértett ingatlanába is bement és ott vele szemben fizikai erőszakot alkalmazott, melynek következtében tanú1 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett el.

[66] Terhelt1 I. rendű vádlott bűncselekmény helyszínén való jelenlétének lehetőségét igazoló orvosi dokumentációk, illetve igazságügyi orvosszakértői vélemény értékelésével is adós maradt az elsőfokú bíróság. Ezen iratok tartalma alapján megállapítható, hogy az I. rendű vádlott 2014. május 25. napján elszenvedett balesetet követő két nappal önkényesen távozott a kórházból. Egészségi állapota sem a tanú4nél való megjelenésében, sem a bűncselekmény elkövetésének lehetőségében nem akadályozta, vagyis egészségügyi állapota nem zárta ki a bűncselekmény elkövetését.

[67] Terhelt1 I. rendű vádlott önmagát terhelő vallomásában arra hivatkozott, hogy a bűncselekmény időpontjában a fogvatartása során letétjében leadott telefont és SIM kártyát használta. Ezen tény vizsgálata azért szükséges, mivel az érintett SIM- kártyához tartozó hívószám hívásforgalmának elemzése alapján annak használója nem tartózkodhatott helysége<sup>5</sup> községében. A törvényszék álláspontja szerint a telefon vallomásbeli hivatkozásának indoka a tanú7 által részére osztott figyelőszerep hitelesítése volt. Lentebb értékelt adatok alapján ugyanis nem bizonyítható, hogy az egyébként ezen SIM-kártyát használó I.r .vádlott a helyszínre vitt magával telefonkészüléket, ahogy az sem, hogy az esetlegesen magával vitt telefonban ezen SIM - kártyát használta, illetve a letétjében később lefoglalt készülék volt-e nála.

[68] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott a bűncselekmény elkövetésének idején a 06telefonszám hívószámú készüléket használta. Azonban tévesen jutott arra a következtetésre, hogy Terhelt1 azért nem volt jelen a bűncselekmény elkövetésének időpontjában, mert 23 óra 07 perckor az általa használt hívószámú készülék helysége<sup>8</sup> (helyesen: helysége<sup>7</sup> külterületén) jelentkezett be, mely a bűncselekmény elkövetésének helyszínétől, Cím3 számtól több mint 51 kilométerre van. Ahogy téves önmagában az a főügyész<sup>9</sup> álláspontja is, hogy Terhelt1 a bűncselekmény elkövetési időpontjában kizárt, hogy az általa hivatkozott telefonszám hívószámú SIM kártyát használta, mivel az általa leadott és letétben kezelt Nokia készülékkel 2014. június 1. és 2014. július 1. között nem forgalmaztak hívást (2. nyomozati kötet 1073. oldal), hiszen azt akármelyik másik készülékben is használhatta a törvényszék álláspontja szerint.

[69] Kétségtelen, hogy a Robotzsaru NEO rendszerében rögzített adatok szerint Terhelt1 I. rendű vádlott több hívószámú SIM kártyát és IMEI számú telefonkészüléket használt (2. sz. nyom. kötet 923-929. oldal, illetve 1063. oldal).

[70] A Budapest IV. Kerületi Rendőrkapitányság előtt 2997/2014. bü. számon folytatott nyomozás során a 2014. szeptember 29. napján gyanúsítottként kihallgatott Terhelt1



letétjében a egyéb szám1 IMEI számú telefon típus mobiltelefon, valamint a egyéb szám számú SIM kártya elhelyezésére került sor, mely tekintetében úgy nyilatkozott, hogy a bűncselekmény elkövetésének időpontjában ezt használta (2.sz. nyom. kötet 1063-1065. old., 669-673.old.). Az is kétségtelen, hogy a bűncselekmény elkövetése során ismeretlen bejelentő szolgáltatott adatot arra, hogy ki lehet az elkövető és milyen hívószámú készüléket használhatott, mely ezzel azonos (2. sz. nyom. kötet 1067. old.). A egyéblei Rendőrkapitányság jelentésében rögzített híváslista elemzése tartalmazza azon adatot, hogy a Terhelt1 letétjében lefoglalt számú SIM kártyához a telefonszám számú hívószám tartozik (3. sz. nyom. kötet 1667-1669. old.). Az érintett híváslista elemzés, illetőleg a Telekom Nyrt. részére adott megkeresés alapján megállapítható, hogy a nyomozó hatóság a telefonszám kapcsolási szám híváslistáját kérte meg 2014. június 1. és július 1. napja között. Mindezek alapján az is megállapítható, hogy a híváslisták ellenőrzésére bár nem a letétben elhelyezett IMEI számú készülék forgalmazásával, de az ott lefoglalt SIM kártya használatával került sor. Így az a tény, hogy a bűncselekmény elkövetése után, 2014. szeptember 29. napján történő letétbe helyezéskor az ellenőrzött hívószámhoz tartozó SIM kártya más készülékben volt használatos, elméletileg nem zárja ki azon tény megállapítását, hogy Terhelt1 az érintett hívószámot használhatta az elemzett híváslisták alapján. A híváselemzés alapján az is megállapítható, hogy ezen hívószám a vizsgált időszakban egyetlen releváns napon, 2014. június 13. napján jelentkezett fel egyéblei bázisállomásra, még hozzá a tanú4 helységnév4i lakcímét is lefedő helységnév3on, mely időpontban a tanú7 által használt hívószámú készülék is, feljelentkezett (2. nyomozati kötet 1091. oldal), és amely találkozást külső személyjegyek alapján tanú4 is megerősített.

[71] Ugyanakkor az alapján, hogy I. rendű vádlott az érintett hívószámhoz tartozó SIM kártyát több készülékben is használta, nem alkalmas azon következtetés levonására, hogy a bűncselekmény idején vagy azt megelőzően és követően ténylegesen ezen hívószámot használta, vagy egyáltalán készülék volt nála. Az a tény, hogy a Terhelt1 által utoljára használt hívószámú készülék a bűncselekmény elkövetésének napján utolsó alkalommal 23 óra 07 perckor jelentkezett fel bázisállomásra (helységnév7 külterület cellában), mely olyan távolságban volt a bűncselekmény elkövetés helyszínétől, hogy ezen távolság megtétele nem lehetséges a vádbeli cselekmény megkezdéséig, nem zárja ki, hogy a bűncselekmény elkövetésében részt vett, mivel nem zárható ki, hogy másnál volt a SIM kártya abban a készülékben, amelyet ebben az időpontban ezen SIM kártyával használtak és amely nem egyezik meg a letétjéből lefoglalt készülékkel. Ezen túl pedig a bizonyítékként értékelt és nem elvetett, önmagát terhelő vallomása Terhelt1 I. rendű vádlott jelenlétét a vádbeli cselekmény helyszínén a vádbeli időben kétségtelenül bizonyítja.

[72] Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során tanú3 tanú vonatkozásában elvégzett fényképről felismerésre bemutatást kirekesztette a bizonyítékok köréből arra hivatkozással, hogy az eljárási cselekmény lefolytatására nem a jogszabályoknak megfelelően került sor. Ennek azonban nem adta indokát, ugyanakkor mégis rögzítette a tartalmát. Az erről készült jegyzőkönyv alapján nem állapítható meg, hogy a nyomozó hatóság tanú3 tanú vonatkozásában a fényképről készült felismerést szabálysértően hajtottá volna végre. Annál is inkább, mivel ezen tanú az általa észlelt gépjárműben ülő két személy borszíne tekintetében sem volt biztos a megvillanó busz lámpájának fényében. Észleletének körülményei miatt nem tudott pontos leírást adni a Seat gépjármű mellett álló személyekről. Ennek függvényében az elé tárt fényképek elé tárásának szabályszerűsége sem vizsgálható.

[73] A Balassagyarmati Törvényszék 13.Bf.111/2017/77. számú végzésében - mely a 20.B.186/2016/60. számú ítéletet mindkét terhelt tekintetében hatályon kívül helyezte - tanú4 tekintetében fejtette ki a felismerésre bemutatás szabálytalanságát. tanú4 tanú ugyanis a nyomozás során tett tanúvallomásában a tanú7val nála megjelenő személyt azonosította Terhelt1 személyével oly módon, hogy a nyomozó hatóság kizárólag egyetlen – Terhelt1 – fényképet tárt a tanú elé. Az elsőfokú bíróság a tárgyalás során ezen nyomozás során rögzített nyilatkozatai alapján tett fel a választ magában foglaló kérdéseket szabálytalanul. A jelen ügyben felülbírált ítéletet hozó elsőfokú bíróság azonban a másodfokú bíróság iránymutatásának ezen részét teljesítve közvetlenül hallgatta ki tanú4 tanút, aki fenntartotta a nyomozás során tett vallomását. Az általa leírt – I.r vádlott akkori egészségi állapotának megfelelően észlelhető külső jegyei alapján I.r vádlott személyét aggálytalanul azonosította.

[74] Mindez nem változtat azon, hogy önmagában tanú1, tanú3 és tanú2 tanúk vallomása alapján a bűncselekmény elkövetőinek személyazonossága nem állapítható meg és nem is alkalmas arra, hogy rendelkezésre álló más bizonyítási eszközökből származó bizonyítékot megerősítsen.

[75] A szagminta rögzítése és a szagazonosítási eljárás lefolytatása között eltelt időre tekintettel az ügyben kelt nemleges szagazonosítási eredmény alapján kétséget kizáró bizonyossággal nem vonható következtetés arra, hogy a vádlottak szagmintája azért nem rögzült a helyszínen, mert nem voltak jelen, vagy azért, mert az elvi lehetősége ellenére a szag ilyen tartamra nem konzerválódott. Ezen eljárási cselekményből származó bizonyíték kizárólag akkor lett volna felhasználható, ha annak értékelhető eredménye van.

[76] Az elsőfokú bíróság iratellenesen értékelte a sértett vallomása alapján azt a körülményt, hogy képviselő1 szomszédnak észlelnie kellett volna, ha az elkövetők közül valaki figyelő tevékenységet folytatott. Tekintettel arra, hogy a figyelőtevékenységet a vádhatóság is kizárólag a kerítés megbontásának helyéhez kötötte, mely a bejárat ajtótól mintegy 17,4 méter távolságban volt és az adott helyszínen nemhogy mozgásérzékelő, de egyéb lámpa sem volt a helyszíni szemle alapján, ezen személy szomszéd általi észlelésére nem is volt lehetőség. Ugyanakkor a cselekményben részt vevő elkövetők száma az egyéb bizonyítékok alapján volt megállapítható két személyt illetően, azzal, hogy harmadik elkövető személyére utaló kétséget kizáró bizonyíték nem állt rendelkezésre.

[77] Osztva a főügyészség álláspontját megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a tanú1 sértett sérüléseinek vizsgálati eredményeit tartalmazó igazságügyi orvosszakértői véleményre nem hivatkozott, ugyanakkor a tényállás megállapítása során a sérüléseket erre alapítva határozta meg, ezért ezen bizonyíték megjelölését az iratok alapján pótolta a törvényszék. A sértettől eltulajdonított ékszerek körének és értékének megállapítására tanú1 tanúvallomása, grafikus szakértő és ingó becsüs nyilatkozata alapján került sor.

[78] Mindezen bizonyítékok másodfokon elvégzett értékelése alapján a törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállást alábbi módon változtatta meg:

[79] A 4. oldal 1. sor: „...Terhelt1 I. rendű vádlott és ismeretlen elkövető társa megjelentek..”

[80] A 3. sor utolsó mondat: „ a fekete kapucnis felsőt és arcot takaró maszkot viselő Terhelt1 I. rendű vádlott és ismeretlen elkövető társa ingatlanhoz való érkezését ...”

[81] A 8. sor: „, korábban a kerítés I. rendű vádlott általi megbontásával az ingatlanra bejutó Terhelt1 I. rendű vádlott és ismeretlenül maradt társa közül Terhelt1 I. rendű vádlott tanúl sértett arcát egy aerosolos spray-vel lefújta, aki ennek következtében továbbra is látott, majd ezt követően Terhelt1 I. rendű vádlott tanúl sértettet a hálóingénél, illetve a karjánál megragadva az ingatlanba lökte és felszólították őt, hogy pénzt és aranyakat adjon át a részükre. Azt követően, hogy tanúl közölte, hogy nincs pénze, Terhelt1 I. rendű vádlott a földre lökte és a sértettet a hajánál fogva a földön húzva a konyhába vitte. Az őt ért támadás miatt tanúl sértett a konyhában lévő falra szerelt riasztót a kezével elérni nem tudta. Terhelt1 I. rendű vádlott eközben meg is lökte őt, majd a sértett nyakából letépte a 3 db 14 karátos arany láncát és azt a zsebébe tette és tanúl sértettől a fülében lévő 5 db 14 karátos arany fülbevalót is a kezével kitepte...”

[82] Az 5. oldal 1. bekezdés 2. mondat: „Ezt követően a további értékek megszerzése érdekében tanúl sértett haját Terhelt1 I. rendű vádlott a kezére feltekerte és arra kényszerítette, hogy mondja meg hol tartja a készpénzét.”

[83] Az 1. bekezdés 13. sor: „Terhelt1 I. rendű vádlott bántalmazása következtében tanúl sértett jobb oldalt az arc zúzódását, a jobb csípőtájék kisebb zúzódását, a bal könyök területének zúzódását és a jobb fülcimpa sebét szenvedte el...”

[84] Az 1. bekezdés utolsó sor: „a bűncselekmény elkövetésekor a 64 éves, egyedül élő tanúl sértett a lakásában két felnőtt férfi támadásából adódó helyzetében korlátozottan volt képes védekezni a bűncselekmény elhárításával szemben.

[85] A törvényszék az elkövetők ruházatát, így a fejükre húzott fekete színű kapucnis melegítő felső, valamint az arcot elfedő fekete maszk viselését tanúl nyomozás során rögzített vallomása alapján (IV. nyomozati kötet 2143. oldal), míg a sértett sérüléseit az

igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján (IV. nyomozati kötet 2031-2043. oldal) rögzítette a tényállásban.

—•—

[86] Tekintettel arra, hogy az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságát a másodfokú bíróság az előzőek szerint kiküszöbölte, melynek során az ügyiratok tartalma és helyes ténybeli következtetés alapján az elsőfokú bíróságtól eltérő tényeket állapított meg, ezáltal az eltérő tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat eltérően értékelte a Be. 593. § (2) bekezdése alapján, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást állapított meg és az elsőfokú bíróság által felmentett I. rendű vádlott bűnösségét állapította meg (a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja szerint).

[87] A törvényszék a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja alapján megváltoztatott tényállás alapján, tehát az alábbi módon vont következtetést Terhelt1 I. rendű vádlott büntetőjogi felelősségére:

[88] Terhelt1 I. rendű vádlott és ismeretlen társa egymás tevékenységéről tudva közös elhatározással, kerítés megbontásának módszerével, pénz jogtalan eltulajdonítása érdekében ment be tanúl sértett Cím3 szám alatti ingatlanának udvarára, ahol Terhelt1 I. rendű vádlott a sértettel szemben aerosolos sprayt használt, melynek során figyelmét elterelte, majd az ingatlanában vele szemben erőszakot alkalmazott. tanúl sértett a Terhelt1 I. rendű vádlott által kifejtett fizikai erőszak, valamint az ismeretlen elkövető társával összehangolt magatartása hatására, ezen személyek számbeli és fizikális erőfölényéből eredő félelmében a további bántalmazás elkerülése érdekében átadta a pénztárcájában lévő 157.000.- forint készpénzt, valamint fizikai erőszak alkalmazásával Terhelt1 I. rendű vádlott a nyakában lévő 3 db és a fülében lévő 5 db arany fülbevalót kitepte, míg sértett a korábbi bántalmazás hatására az ujján viselt 3 db gyűrűt is átadta.

[89] Terhelt1 I. rendű vádlottat ezért bűnösnek mondta ki a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző rablás büntetében, melyet egyenes szándékkal és célzatosan követett el (Btk. 7. § első fordulat).

[90] Terhelt1 I. rendű vádlott egyenes szándékú bántalmazása következtében a sértett olyan, az arc, a jobb csípőtájék, a bal könyök területének zúzódását és a jobb fülcimpa sebeit szenvedte el, mely sérülések 8 napon belüli gyógytartamúak voltak, azonban a sértett zúzódásos jellegű arc sérülését létrehozó közepes erejű, tompa erőbehatás során fennállt a reális lehetősége a ténylegesnél súlyosabb, 8 napon túli gyógytartamú arc-koponyacsont töréses sérülés keletkezésének is, mely csak a véletlennek köszönhetően maradt el, ezért cselekményét a törvényszék a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző testi sértés (3) bekezdés szerinti büntetvének is minősítette.

[91] A Btk. 365. § (3) bekezdés g) pontja alapján súlyosabban minősül a cselekmény, ha rablást a bűncselekmény felismerésére, vagy elhárítására idős koránál, vagy fogyatékoságánál fogva korlátozottan képes személy sérelmére követik el. Jelen esetben önmagában az a tény, hogy a sértett 64 éves, már nem középkorú személy, nem teszi ezen minősítés megállapítását kötelezővé és lehetővé. Vallomásai alapján nem merül fel, hogy állapota akár a bűncselekmény felismerésében, akár a bűncselekmény elhárítási képességében is korlátozott lett volna. A rendelkezésre álló adatok alapján a sértett nem szenvedett mentális, illetve fizikai betegségben, vallomása alapján is megállapítható, hogy próbált védekezni. A sértett megállapíthatóan azért nem tudta elérni a falra szerelt riasztót, mert lényegében folyamatosan bántalmazták. A törvényszék álláspontja szerint a bűncselekmény elhárításának képessége nem idős korára volt visszavezethető, hanem azon helyzetére, hogy két felnőtt fizikumú, maszkot viselő férfi támadta meg és alkalmazott vele szemben erőszakot éjjeli órában a saját lakásában. A bűncselekmény sikeres elhárítása nem a sértett életkorán múlt, hanem azon a tényen, hogy két erős fizikumú felnőtt férfivel szemben a sértett testi adottságainak figyelembevételével nem lehetséges ezen bűncselekmény megnyugtató elhárítása. Mindezek alapján a törvényszék mindkét bűncselekmény során alapesetként értékelte Terhelt1 vádlott cselekményét, melyet a rablás vonatkozásában társtettesként, a testi sértés vonatkozásában tettesként követett el a Btk.13.§ (3), illetve a Btk. 13. § (1) bekezdése alapján.

[92] A törvényszék enyhítő körülményként értékelte, hogy az I. rendű vádlott 4 kiskorú gyermek eltartására kötelezett, a testi sértés büntett kísérleti szakát, nagy nyomattal a bűncselekmény elkövetése óta eltelt több mint 8 év tartamot és a büntetőeljárás kezdete óta eltelt időt, mely I.r vádlott terhére nem róható. A törvényszék súlyosító körülményként értékelte, hogy I. rendű vádlott a többszörös visszaesői minőségén túl különös visszaeső is, a társas elkövetést, a többszörös visszaesői minőséget megalapozó elítélésen túli további bűncselekmények elkövetését, valamint a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetést. (A vádlott többszörös visszaesői mivoltát a Btk. 459. § (1) bekezdés 31. pont b) alpontja alapján állapította meg a törvényszék, mivel az I. rendű vádlott jelen bűncselekményeket többszörös visszaesőként, az utolsó büntetés (Váci Városi Bíróság 5.Beü.55/2010/3. számú összbüntetési ítéletével megállapított 9 hónap börtönbüntetés 2012. január 23. napján történt) kitöltésétől számított 3 éven belül követte el.

[93] A Btk. 89. § (1) bekezdése alapján a különös és a többszörös visszaesővel szemben az újabb bűncselekmény büntetési tételének felső határa a felével emelkedik, de nem haladhatja meg a 25 évet. Tekintettel arra, hogy bűnhalmazatban álló bűncselekmények elbírálására került, ezért a Btk. 81. § (4) bekezdésére figyelemmel meghatározott büntetési tétel felső határa a felével emelkedik, majd a halmazati szabályok alapján a Btk. 81. § (2) bekezdés figyelembevételével szükséges a legsúlyosabb büntetési tétel felső tételének további emelése. A fentiek alapján Terhelt1 I. rendű vádlottal szemben maximálisan kiszabható büntetés egy nap híján 15 év, melynek középértéke 8 év 6 hónap. Az enyhítő és súlyosító körülmények figyelembevételével, közöttük legnagyobb nyomattal a bűncselekmény elkövetése és a büntető eljárás megindítása óta eltelt idő enyhítő körülménye alapján úgy ítélte meg a törvényszék, hogy jelentősen enyhébb büntetés kiszabása szükséges, egyben elégséges is a büntetési célok valóra váltására. Amennyiben az I. rendű vádlott büntetőjogi

felelősségének megállapítására nem 8 és fél év után, hanem az eljárás jelentős elhúzódása nélkül került volna sor, vele szemben indokolt lett volna az első elsőfokú eljárásban kiszabott szabadságvesztés (10 év) alkalmazása.

[94] A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét a bűnösség megállapítása miatt a Be.606.§ (1) bekezdés alapján megváltoztatta és a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontja, a 34. § és a 36. § alapján 5 év 6 hónap szabadságvesztést szabott ki I.r vádlottal szemben, melyhez igazodóan a Btk. 61. § (1) bekezdés és a 62. § alapján határozta meg a közügyektől eltiltás tartamát. A többszörös visszaesővel szemben kiszabott, 2 évet meghaladó szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a Btk. 37. § (3) bekezdés b) pont ba) alpontja alapján határozta meg a törvényszék, míg a Btk. 38. § (4) bekezdés a) pontja alapján zárta ki a feltételes szabadság lehetőségét.

[95] Az alap első- és másodfokú eljárás során felmerült 6.450.718.- forint bűnügyi költséget az I. rendű vádlott a Be. 574. § (1) bekezdése alapján köteles viselni, míg az ezen felül fennmaradó 405.304.- forintot a Magyar Állam viseli.

[96] A Be. 632. § (4) bekezdése alapján a Magyar Állam köteles viselni a megismételt elsőfokú eljárás során felmerült 151.660.- forint, míg a megismételt másodfokú eljárás során felmerült 201.600.- forint bűnügyi költség összegét.

[97] A lefoglalt bűnjelekre vonatkozó elsőbírói rendelkezés megfelel a hatályos rendelkezéseknek, ezért a törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján egyebekben helybenhagyta.

[98] A törvényszék ítéletével szembeni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) bekezdése biztosítja, figyelemmel a Be. 615. § (2) bekezdés a) pontjának I. fordulatóban írottakra.

Balassagyarmat, 2022. október 27.

dr. Fekete Zsolt s. k. a tanács elnöke

dr. Szepesi Ágnes s. k. előadó bíró

dr. Kozma-Kovács Krisztina s. k. bíró